

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

59. sējums
2016. gada 4. jūlijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 243/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

Vispārējā tiesa

2016/C 243/02 Tiesnešu darbība palātās 2

V Atzini

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 243/03 Lieta C-128/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Ar nodokli apliekami darījumi — Preču, kas saražotas “uzņēmējdarbības gaitā”, izmantošana uzņēmējdarbības vajadzībām — Pielīdzināšana piegādei, kas veikta par samaksu — Nodokļa bāze 5

2016/C 243/04	<p>Apvienotās lietas C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (<i>Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio – Austrija, Nīderlande, Itālija</i>) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV u.c./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sistēma siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 10.a panta 5. punkts — Kvotu sadales metode — Bezmaksas kvotu sadale — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta aprēķināšanas veids — Lēmums 2011/278/ES — 15. panta 3. punkts — Lēmums 2013/448/ES — 4. pants — II pielikums — Spēkā esamība</p>	6
2016/C 243/05	<p>Lieta C-346/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — LES 4. panta 3. punkts — LESD 288. pants — Direktīva 2000/60/EK — Savienības politika ūdens resursu jomā — 4. panta 1. punkts — Virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanās novēršana — 4. panta 7. punkts — Atkāpe no pasliktināšanās aizlieguma — Sevišķi svarīgas sabiedrības intereses — Atļauja būvēt hidroelektrostaciju uz Melnās Zulmas upes (Austrija) — Ūdens stāvokļa pasliktināšanās</p>	8
2016/C 243/06	<p>Lieta C-358/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums – Polijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 2. panta 25. punkts, 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 7. panta 1.–5. punkts, 7. punkta pirmais teikums un 12.–14. punkts, kā arī 13. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Spēkā esamība — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus ar raksturīgu aromātu — Mentolu saturoši tabakas izstrādājumi — Juridiskais pamats — LESD 114. pants — Samērīguma princips — Subsidiaritātes princips</p>	8
2016/C 243/07	<p>Lieta C-477/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums (<i>High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court)</i>) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 20. pants — Elektroniskās cigaretes un uzpildes flakoni — Spēkā esamība — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Samērīguma un tiesiskās noteiktības principi — Subsidiaritātes princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16. un 17. pants</p>	9
2016/C 243/08	<p>Lieta C-520/14: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts — Nodokļa maksātāji — Saimnieciskā darbība — Jēdziens — Skolēnu pārvadājumi</p>	10

2016/C 243/09	Lieta C-528/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>X/Staatssecretaris van Financiën</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Regula (EK) Nr. 1186/2009 — 3. pants — Atbrīvojums no ievad muitas nodokļiem — Personiskā manta — Dzīvesvietas pārcelšana no trešās valsts uz dalībvalsti — Jēdziens “pastāvīgā dzīvesvieta” — Iespējas apvienot pastāvīgo dzīvesvietu dalībvalstī un trešajā valstī neesamība — Vietas, kur atrodas pastāvīgā dzīvesvieta, noteikšanas kritēriji	10
2016/C 243/10	Apvienotās lietas C-532/14 un C-533/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums (<i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Toorank Productions BV/Staatssecretaris van Financiën</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifa klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Tarifa pozīcija 2206 — Tarifa pozīcija 2208 — Alkoholiskie dzērieni, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot — Piedevu pievienošana alkoholiskiem dzērieniem, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot — Dzērieni, kas zaudējuši tarifa pozīcijā 2206 ietilpstošu dzērienu īpašības	11
2016/C 243/11	Lieta C-547/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums (<i>High Court of Justice Queen’s Bench (England & Wales) Division (Administrative Court)</i> (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>The Queen</i> , pēc lūguma, ko iesniegušas <i>Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Ltd/Secretary of State for Health</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 7. un 18. pants un 24. panta 2. un 3. punkts — 8. panta 3. punkts, 9. panta 3. punkts, 10. panta 1. punkta a), c) un g) apakšpunkts, 13. un 14. pants — Tabakas izstrādājumu ražošanas, noformēšanas un pārdošanas — Spēkā esamība — Juridiskais pamats — LESD 114. pants — Samērīguma princips — Subsidiaritātes princips — Eiropas Savienības pamattiesības — Vārda brīvība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 11. pants	12
2016/C 243/12	Lieta C-233/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (Administratīvās apgabaltiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Oniors Bio”/Valsts ieņēmumu dienests Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 1517 90 91 un 1518 00 31 — Šķidr, neapstrādāts, negaistošs augu eļļu maisījums, ko veido rapšu eļļa (88 %) un saulespuķu eļļa (12 %) . .	13
2016/C 243/13	Lieta C-358/15 P: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums – <i>Bank of Industry and Mine</i> /Eiropas Savienības Padome Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu — To personu un vienību saraksts, uz kurām attiecas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012 — Juridiskais pamats — Kritērijs par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu Irānas valdībai — Irānas valstij izmaksāta valsts uzņēmuma peļņas daļa	14
2016/C 243/14	Lieta C-384/14: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 28. aprīļa rīkojums (<i>Juzgado de Primera Instancia n°44 de Barcelona</i> (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen</i> Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komercietās — Tiesas un ārpus tiesas dokumentu izsniegšana un paziņošana — Regula (EK) Nr. 1393/2007 — 8. pants — Dokumenta tulkojuma neesamība — Atteikums pieņemt dokumentu — Dokumenta adresāta valodu zināšanas — Tiesas, kas izskata lietu pārsūtītājā dalībvalstī, veikta pārbaude	14
2016/C 243/15	Lieta C-607/15 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 10. septembra rīkojumu lietā T-453/14 <i>Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság</i> /Eiropas Parlaments 2015. gada 18. novembrī iesniedza <i>Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság</i>	15

2016/C 243/16	Lieta C-146/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza <i>Bundesgerichtshof (Vācija) – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH</i>	15
2016/C 243/17	Lieta C-186/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. aprīlī iesniedza <i>Curtea de Apel Oradea (Rumānija) – Ruxandra Paula Andriciuc u.c./Banca Românească SA</i>	16
2016/C 243/18	Lieta C-215/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</i>	17
2016/C 243/19	Lieta C-216/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</i>	18
2016/C 243/20	Lieta C-220/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Ibernova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</i>	19
2016/C 243/21	Lieta C-221/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza <i>Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha</i>	20
2016/C 243/22	Lieta C-222/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza <i>Административен съд - Варна (Bulgārija) – “МИП-ТС”ООД/Началник на Митница Варна</i>	21
2016/C 243/23	Lieta C-224/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza <i>Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)/Nachalnik na Mitnitsa Burgas</i>	22
2016/C 243/24	Lieta C-251/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. maijā iesniedza <i>Supreme Court (Īrija) – Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman</i>	23
2016/C 243/25	Lieta C-263/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-265/12 <i>Schenker Ltd</i> /Eiropas Komisija 2016. gada 12. maijā iesniedza <i>Schenker Ltd</i>	24
2016/C 243/26	Lieta C-264/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-267/12 <i>Deutsche Bahn u.c./Eiropas Komisija</i> 2016. gada 12. maijā iesniedza <i>Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd</i>	25
2016/C 243/27	Lieta C-271/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-270/12 <i>Panalpina World Transport (Holding) Ltd u.c./Eiropas Komisija</i> 2016. gada 13. maijā iesniedza <i>Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd</i>	27

Vispārējā tiesa

2016/C 243/28	Apvienotās lietas T-423/13 un T-64/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 24. maija spriedums – <i>Good Luck Shipping/Padome</i> Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu Irānā — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda tiesību piemērošanā — Juridiskais pamats — Kļūda vērtējumā — Pierādījumu neesamība	28
2016/C 243/29	Lieta T-226/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – <i>Komisija/McCarron Poultry</i> Šķirējklauzula — Piektā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (1998.–2002. gads) — Līgums “Enerģijas, vides un ilgtspējīgas attīstības” jomā — Līguma izbeigšana — Pārskaitīto summu daļas atmaksa — Nokavējuma procenti — Aizmuguriska lietas izskatīšana	29
2016/C 243/30	Lieta T-753/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – <i>Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam</i> (“ocean beach club ibiza”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean beach club ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ocean drive Ibiza-hotel” un agrāka valsts vārdiska preču zīme “OCEAN THE GROUP” — Agrākas preču zīmes, uz ko ir balstīts apstrīdētais lēmums, atzīšana par spēkā neesošu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas	29
2016/C 243/31	Lieta T-5/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – <i>Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club</i> (“ocean beach club ibiza”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean beach club ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “OC ocean club” un “OC ocean club Ibiza” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	30
2016/C 243/32	Lieta T-6/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – <i>Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club</i> (“ocean ibiza”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “OC ocean club” un “OC ocean club Ibiza” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts	31
2016/C 243/33	Lieta T-126/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 24. maija spriedums – <i>El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supeco Maxor</i> (“Supeco”) Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Supeco” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “SUPER COR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apjoms, kādā apelācijas padome veic pārbaudi — Preces un pakalpojumi, uz kuriem balstīts iebildums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkts — Paziņojums Nr. 2/12	31
2016/C 243/34	Lietas T-422/15 un T-423/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – <i>U-R LAB/EUIPO</i> (“THE DINING EXPERIENCE”) Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas un vārdiskas preču zīmes “DINING EXPERIENCE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants	32
2016/C 243/35	Lieta T-376/15: Prasība, kas celta 2016. gada 28. aprīlī – <i>KK/EASME</i>	33
2016/C 243/36	Lieta T-5/16: Prasība, kas celta 2016. gada 4. janvārī – <i>Gregis/EUIPO – DM9 Automobili</i> (“ATS”)	33

2016/C 243/37	Lieta T-167/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. aprīlī – Polija/Komisija	34
2016/C 243/38	Lieta T-170/16: Prasība, kas celta 2016. gada 19. aprīlī – <i>Guardian Glass</i> España, <i>Central Vidriera</i> /Komisija	35
2016/C 243/39	Lieta T-185/16: Prasība, kas celta 2016. gada 25. aprīlī – <i>Make up for ever</i> /EUIPO – <i>L'Oréal</i> (“MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL”)	36
2016/C 243/40	Lieta T-187/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – <i>Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik</i> /EUIPO - <i>Viña y Bodega Botalcura</i> (“LITU”)	37
2016/C 243/41	Lieta T-197/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – <i>Andrea Incontri</i> /EUIPO – <i>HigicoL</i> (“ANDREA INCONTRI”)	38
2016/C 243/42	Lieta T-208/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. aprīlī – <i>Ranocchia</i> /ERCEA	38
2016/C 243/43	Lieta T-210/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. maijā – <i>Lukash</i> /Padome	39
2016/C 243/44	Lieta T-212/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – <i>El Corte Inglés</i> /EUIPO — <i>Elho Business & Sport</i> (“FRee STYLe”)	40
2016/C 243/45	Lieta T-213/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – <i>El Corte Inglés</i> /EUIPO — <i>Elho Business & Sport</i> (“FREE STYLE”)	41
2016/C 243/46	Lieta T-216/16: Prasība, kas celta 2016. gada 11. maijā – <i>Vignerons de la Méditerranée</i> /EUIPO – <i>Bodegas Grupo Yllera</i> (“LE VAL FRANCE”)	42
2016/C 243/47	Lieta T-227/16: Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – <i>Haverkamp</i> /EUIPO - <i>Sissel</i> (“Paklājs”)	43
2016/C 243/48	Lieta T-228/16: Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – <i>Haverkamp</i> /EUIPO – <i>Sissel</i> (Oļu pludmales virsmas musturs)	43
2016/C 243/49	Lieta T-232/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-3/15 <i>Frieberger</i> un <i>Vallin</i> /Komisija 2016. gada 12. maijā iesniedza Eiropas Komisija	44
2016/C 243/50	Lieta T-233/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-60/15 <i>Ruiz Molina</i> /ITSB 2016. gada 12. maijā iesniedza <i>José Luis Ruiz Molina</i>	45
2016/C 243/51	Lieta T-234/16: Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – <i>Meissen Keramik</i> /EUIPO – <i>Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen</i> (“Meissen”)	46
2016/C 243/52	Lieta T-236/16: Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – <i>Biogena Naturprodukte</i> /EUIPO (“ZUM wohl”)	46
2016/C 243/53	Lieta T-239/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. maijā – <i>Polskie Zdroje</i> /EUIPO (“perlage”)	47
2016/C 243/54	Lieta T-243/16: Prasība, kas celta 2016. gada 18. maijā – <i>Freddo</i> /EUIPO – <i>Freddo Freddo</i> (“Freggo”)	48
2016/C 243/55	Lieta T-244/16: Prasība, kas celta 2016. gada 13. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	49
2016/C 243/56	Lieta T-245/16: Prasība, kas celta 2016. gada 13. maijā – <i>Yanukovych</i> /Padome	50
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2016/C 243/57	Lieta F-19/16: Prasība, kas celta 2016. gada 5. aprīlī – ZZ/EIB	52

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2016/C 243/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 232, 27.6.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 222, 20.6.2016.

OV C 211, 13.6.2016.

OV C 200, 6.6.2016.

OV C 191, 30.5.2016

OV C 175, 17.5.2016.

OV C 165, 10.5.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

VISPĀRĒJĀ TIESA

Tiesnešu darbība palātās

(2016/C 243/02)

Vispārējās tiesas plēnuma 2016. gada 9. jūnijā, ņemot vērā tiesnešu P. Dž. Švīreba (*P. G. Xuereb*), F. Šālīna (*F. Schalin*) un I. Reines stāšanos amatā, pēc priekšsēdētāja priekšlikuma, kas tika iesniegts saskaņā ar Reglamenta 13. panta 2. punktu, attiecībā uz laikposmu no 2016. gada 9. jūnija līdz 2016. gada 31. augustam nolēma grozīt 2013. gada 23. oktobra ⁽¹⁾ lēmumu par tiesnešu darbību palātās, kas pēdējoreiz grozīts ar 2016. gada 13. aprīļa lēmumu ⁽²⁾, un tiesnešu darbību palātās noteikt šādi:

I paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

priekšsēdētāja vietnieks *H. Kanninen*, tiesnese *I. Pelikánová*, tiesneši *E. Buttigieg*, *S. Gervasoni* un *L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*.

1. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

H. Kanninen, priekšsēdētāja vietnieks;

a) *I. Pelikánová* un *E. Buttigieg*, tiesneši;

b) *I. Pelikánová* un *L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*, tiesneši;

c) *E. Buttigieg* un *L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín*, tiesneši.

II paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētāja *M. E. Martins Ribeiro*, tiesneši *E. Bieliūnas*, *S. Gervasoni*, *L. Madise* un *Z. Csehi*.

2. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

M. E. Martins Ribeiro, palātas priekšsēdētāja;

a) *S. Gervasoni* un *L. Madise*, tiesneši;

b) *S. Gervasoni* un *Z. Csehi*, tiesneši;

c) *L. Madise* un *Z. Csehi*, tiesneši.

⁽¹⁾ OV C 344, 23.11.2013., 2. lpp.

⁽²⁾ OV C 175, 17.05.2016., 2. lpp.

III paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *S. Papasavvas*, tiesnese *I. Labucka*, tiesneši *E. Bieliūnas*, *I. S. Forrester* un *C. Iliopoulos*.

3. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

S. Papasavvas, palātas priekšsēdētājs;

a) *E. Bieliūnas* un *I. S. Forrester*, tiesneši;

b) *E. Bieliūnas* un *C. Iliopoulos*, tiesneši;

c) *I. S. Forrester* un *C. Iliopoulos*, tiesneši.

IV paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *M. Prek*, tiesnese *I. Labucka*, tiesneši *J. Schwarcz*, *V. Kreuzschütz* un *F. Schalin*.

4. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

M. Prek, palātas priekšsēdētājs,

a) *I. Labucka* un *V. Kreuzschütz*, tiesneši;

b) *I. Labucka* un *F. Schalin*, tiesneši;

c) *V. Kreuzschütz* un *F. Schalin*, tiesneši.

V paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *A. Dittrich*, tiesnesis *F. Dehousse*, tiesnesis *J. Schwarcz*, tiesnese *V. Tomljenović* un tiesnese *I. Reine*.

5. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

A. Dittrich, palātas priekšsēdētājs,

a) *J. Schwarcz* un *V. Tomljenović*, tiesneši;

b) *J. Schwarcz* un *I. Reine*, tiesneši;

c) *V. Tomljenović* un *I. Reine*, tiesneši.

VI paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *S. Frimodt Nielsen*, tiesnesis *F. Dehousse*, tiesnese *I. Wiszniewska-Białecka*, tiesneši *A. M. Collins* un *V. Valančius*.

6. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

S. Frimodt Nielsen, palātas priekšsēdētājs;

a) *F. Dehousse* un *A. M. Collins*, tiesneši;

b) *F. Dehousse* un *V. Valančius*, tiesneši;

c) *A. M. Collins* un *V. Valančius*, tiesneši.

VII paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *M. van der Woude*, tiesnese *I. Wiszniewska-Białecka*, tiesnese *M. Kancheva*, tiesnesis *I. Ulloa Rubio* un tiesnese *A. Marcoulli*.

7. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

M. van der Woude, palātas priekšsēdētājs;

- a) *I. Wiszniewska-Białecka* un *I. Ulloa Rubio*, tiesneši;
- b) *I. Wiszniewska-Białecka* un *A. Marcoulli*, tiesneši;
- c) *I. Ulloa Rubio* un *A. Marcoulli*, tiesneši.

VIII paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *D. Gratsias*, tiesnesis *O. Czúcz*, tiesnese *M. Kancheva*, tiesnesis *C. Wetter* un tiesnese *N. Póltorak*.

8. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

D. Gratsias, palātas priekšsēdētājs;

- a) *M. Kancheva* un *C. Wetter*, tiesneši;
- b) *M. Kancheva* un *N. Póltorak*, tiesneši;
- c) *C. Wetter* un *N. Póltorak*, tiesneši.

IX paplašinātā palāta, kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā:

palātas priekšsēdētājs *G. Berardis*, tiesnesis *O. Czúcz*, tiesneši *A. Popescu*, *D. Spielmann* un *P. G. Xuereb*.

9. palāta, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā:

G. Berardis, palātas priekšsēdētājs;

- a) *O. Czúcz* un *A. Popescu*, tiesneši;
- b) *D. Spielmann* un *P. G. Xuereb*, tiesneši.

Paplašinātās palātas kas izskata lietas piecu tiesnešu sastāvā, tiek veidotas:

- attiecībā uz 1., 2., 3., 4., 5., 6., 7. un 8. palātu – ierobežotajam palātas sastāvam, kam sākotnēji ir nodota lieta, pievienojot ceturto tiesnesi, kurš darbojas palātā, un piekto tiesnesi no palātas, kas ir nākamā pēc kārtas skaitļa (izņemot palātas priekšsēdētāju), kuri ir izraudzīti saskaņā ar Reglamenta 8. pantā paredzēto rangu kārtību,
- attiecībā uz 9. palātu – ierobežotajam palātas sastāvam, kam sākotnēji ir nodota lieta, pievienojot divus citus tiesnešus, kuri darbojas palātā.

Palātas, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā un kurās darbojas četri tiesneši, lietas izskata trīs iztiesāšanas apakšsastāvos.

Palātas, kas izskata lietas trīs tiesnešu sastāvā un kurās darbojas pieci tiesneši, lietas izskata divos iztiesāšanas apakšsastāvos.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Staatssecretaris van Financiën/Het Oudeland Beheer BV

(Lieta C-128/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — PVN — Ar nodokli apliekami darījumi — Preču, kas saražotas “uzņēmējdarbības gaitā”, izmantošana uzņēmējdarbības vajadzībām — Pielīdzināšana piegādei, kas veikta par samaksu — Nodokļa bāze

(2016/C 243/03)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: Staatssecretaris van Financiën

Atbildētāja: Het Oudeland Beheer BV

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi ir izdarīti ar Padomes 1995. gada 10. aprīļa Direktīvu 95/7/EK, 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lietu tiesību, kas dod to turētājam nekustamā īpašuma lietotāja tiesības, vērtība un biroju ēkas būvniecības uz minētā zemesgabala pabeigšanas izmaksas var tikt iekļautas piegādes nodokļa bāzē šīs grozītās direktīvas 5. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē, ja nodokļa maksātājs ne tikai jau ir samaksājis pievienotās vērtības nodokli par šo vērtību un šim izmaksām, bet arī to jau nekavējoties un pilnībā ir atskaitījis kā priekšnodokli;
- 2) tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā, kur, saņemot lietu tiesības, kas dod to turētājam nekustamā īpašuma lietotāja tiesības, tas ir ieguvis zemesgabalu un uz tā esošu ēku būvniecības stadijā, Sestās direktīvas 77/388, kurā grozījumi ir izdarīti ar Direktīvu 95/7, 11. panta A daļas 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šo lietu tiesību vērtība, ko atbilstīgi minētās direktīvas 5. panta 7. punkta a) apakšpunktam iekļauj piegādes nodokļa bāzē, atbilst to maksājumu vērtībai, kuri ik gadu ir jāmaksā kā atlīdzība ilgtermiņa nomas, kas rada šīs lietu tiesības, atlikušajā spēkā esamības laikā un kuri tiek koriģēti vai kapitalizēti atbilstoši tai pašai metodei, kas tikusi izmantota ilgtermiņa nomas tiesību vērtības noteikšanā.

⁽¹⁾ OV C 159, 26.5.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (*Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio* – Austrija, Nīderlande, Itālija) lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Borealis Polyolefine GmbH/Bundesminister für Land-, Forst-, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-191/14), OMV Refining & Marketing GmbH/Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft (C-192/14), DOW Benelux BV u.c./Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu (C-295/14), Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri (C-389/14), Api Raffineria di Ancona SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-391/14), Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-392/14), Dalmine SpA/Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico (C-393/14)*

(Apvienotās lietas C-191/14, C-192/14, C-295/14, C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sistēma siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirzniecībai Eiropas Savienībā — Direktīva 2003/87/EK — 10.a panta 5. punkts — Kvotu sadales metode — Bezmaksas kvotu sadale — Vienotā starpnozaru korekcijas koeficienta aprēķināšanas veids — Lēmums 2011/278/ES — 15. panta 3. punkts — Lēmums 2013/448/ES — 4. pants — II pielikums — Spēkā esamība

(2016/C 243/04)

Tiesvedības valodas – vācu, holandiešu, itāļu

Iesniedzējtiesas

Landesverwaltungsgericht Niederösterreich, Raad van State, Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Pamatlietas puses

(lieta C-191/14)

Prasītāja: *Borealis Polyolefine GmbH*

Atbildētājs: *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,*

(lieta C-192/14)

Prasītāja: *OMV Refining & Marketing GmbH*

Atbildētājs: *Bundesminister für Land- und Forstwirtschaft, Umwelt und Wasserwirtschaft,*

(lieta C-295/14)

Prasītāja: *DOW Benelux BV u.c.*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Infrastructuur en Milieu,*

(lieta C-389/14)

Prasītājas: *Esso Italiana Srl, Eni SpA, Linde Gas Italia Srl*

Atbildētājas: *Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell’Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri,*

piedaloties: Edison SpA,

(lieta C-391/14)

Prasītāja: Api Raffineria di Ancona SpA

Atbildētājas: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

piedaloties: Edison SpA,

(lieta C-392/14)

Prasītāja: Lucchini in Amministrazione Straordinaria SpA

Atbildētājas: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

piedaloties: Cofely Italia SpA,

(lieta C-393/14)

Prasītāja: Dalmine SpA

Atbildētājas: Comitato nazionale per la gestione della direttiva 2003/87/CE e per il supporto nella gestione delle attività di progetto del protocollo di Kyoto, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo economico,

piedaloties: Cofely Italia SpA, Buzzi Unicem SpA

Rezolutīvā daļa:

- 1) pirmā līdz ceturtajam jautājuma pārbaudē lietās C-191/14 un C-192/14, trešā jautājuma pārbaudē lietā C-295/14 un pirmā jautājuma pārbaudē lietās C-389/14 un no C-391/14 līdz C-393/14 nav konstatēts neviens apstāklis, kas ietekmētu Komisijas 2011. gada 27. aprīļa Lēmuma 2011/278/ES, ar kuru visā Savienībā nosaka pagaidu noteikumus saskaņotai bezmaksas emisiju kvotu sadalei atbilstoši 10.a pantam Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/87/EK, 15. panta 3. punkta spēkā esamību, ciktāl ar šo 15. panta 3. punktu ir izslēgta elektroenerģijas ražotāju emisiju ņemšana vērā, lai noteiktu maksimālo ikgadējo kvotu apjomu;
- 2) 4. pants un II pielikums Komisijas 2013. gada 5. septembra Lēmumā 2013/448/ES par valstu īstenošanas pasākumiem attiecībā uz bezmaksas siltumnīcefekta gāzu emisijas kvotu pagaidu piešķiršanu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/87/EK 11. panta 3. punktu nav spēkā;
- 3) konstatējuma par Lēmuma 2013/448 4. panta un II pielikuma spēkā neesamību iedarbība laikā ir jāierobežo, pirmkārt, tā, ka šis konstatējums rada tiesiskas sekas ne agrāk kā desmit mēnešos kopš šā sprieduma pasludināšanas dienas, lai ļautu Eiropas Komisijai noteikt vajadzīgos pasākumus, un, otrkārt, ka pasākumi, kas līdz tam noteikti, pamatojoties uz šīm par spēkā neesošām atzītajām tiesību normām, nebūtu apstrīdami.

(¹) OV C 303, 8.9.2014.
OV C 372, 20.10.2014.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums – Eiropas Komisija/Austrijas Republika(Lieta C-346/14) ⁽¹⁾

Valsts pienākumu neizpilde — LES 4. panta 3. punkts — LESD 288. pants — Direktīva 2000/60/EK — Savienības politika ūdens resursu jomā — 4. panta 1. punkts — Virszemes ūdens objektu stāvokļa pasliktināšanās novēršana — 4. panta 7. punkts — Atkāpe no pasliktināšanās aizlieguma — Sevišķi svarīgas sabiedrības intereses — Atļauja būvēt hidroelektrostaciju uz Melnās Zulmas upes (Austrija) — Ūdens stāvokļa pasliktināšanās

(2016/C 243/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – E. Manhaeve, C. Hermes un G. Wilms)

Atbildētāja: Austrijas Republika (pārstāve – C. Pesendorfer)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Čehijas Republika (pārstāvji – M. Smolek, Z. Petzl un J. Vlácil)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 361, 13.10.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums – Polijas Republika/Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome(Lieta C-358/14) ⁽¹⁾

Prasība atcelt tiesību aktu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 2. panta 25. punkts, 6. panta 2. punkta b) apakšpunkts, 7. panta 1.–5. punkts, 7. punkta pirmais teikums un 12.–14. punkts, kā arī 13. panta 1. punkta c) apakšpunkts — Spēkā esamība — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Aizliegums laist tirgū tabakas izstrādājumus ar raksturīgu aromātu — Mentolu saturoši tabakas izstrādājumi — Juridiskais pamats — LESD 114. pants — Samērīguma princips — Subsidiaritātes princips

(2016/C 243/06)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvji – B. Majczyna un M. Szwarc)

Persona, kas iestājusies lietā prasītāja prasījumu atbalstam: Rumānija (pārstāvji – R.-H. Radu, D. M. Bulancea un A. Vacaru)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – L. Visaggio un J. Rodrigues un A. Pospíšilová Padowska), Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – O. Segnana, J. Herrmann un K. Pleśniak un M. Simm)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētāju prasījumu atbalstam: Īrija (pārstāvji – J. Quaney un A. Joyce, pārstāvji, kuriem palīdz E. Barrington un J. Cooke, SC, kā arī E. Carolan, BL), Francijas Republika (pārstāvji – D. Colas un S. Ghiandoni), Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji – V. Kaye un C. Brodie, kā arī M. Holt, pārstāvji, kuriem palīdz I. Rogers, QC, kā arī S. Abram un E. Metcalfē, barristers), Eiropas Komisija (pārstāvji – M. Van Hoof, kā arī C. Cattabriga un M. Owsiany-Hornung)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Polijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus;
- 3) Īrija, Francijas Republika, Rumānija un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, kā arī Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 315, 15.9.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums (*High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Pillbox 38 (UK) Ltd/Secretary of State for Health*

(Lieta C-477/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 20. pants — Elektroniskās cigaretes un uzpildes flakoni — Spēkā esamība — Vienlīdzīgas attieksmes princips — Samērīguma un tiesiskās noteiktības principi — Subsidiaritātes princips — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16. un 17. pants

(2016/C 243/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Pillbox 38 (UK) Ltd

Atbildētājs: Secretary of State for Health

Rezolutīvā daļa:

Izskatot uzdoto jautājumu, nav atklājies neviens apstākļis, kas varētu ietekmēt Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošanu, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK 20. panta spēkā esamību.

⁽¹⁾ OV C 7, 12.1.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Gemeente Borsele/Staatssecretaris van Financiën, Staatssecretaris van Financiën/Gemeente Borsele*

(Lieta C-520/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 2. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 9. panta 1. punkts — Nodokļa maksātāji — Saimnieciskā darbība — Jēdziens — Skolēnu pārvadājumi

(2016/C 243/08)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Gemeente Borsele, Staatssecretaris van Financiën*

Atbildētāji: *Staatssecretaris van Financiën, Gemeente Borsele*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 9. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka teritoriālā pašvaldība, kura sniedz skolēnu pārvadājumu pakalpojumus tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkotie, neveic saimniecisko darbību un tātad tai nav nodokļu maksātājas statusa.

⁽¹⁾ OV C 56, 16.2.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 27. aprīļa spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *X/Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-528/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Regula (EK) Nr. 1186/2009 — 3. pants — Atbrīvojums no ievadmuitas nodokļiem — Personiskā manta — Dzīvesvietas pārcelšana no trešās valsts uz dalībvalsti — Jēdziens “pastāvīgā dzīvesvieta” — Iespējas apvienot pastāvīgo dzīvesvietu dalībvalstī un trešajā valstī neesamība — Vietas, kur atrodas pastāvīgā dzīvesvieta, noteikšanas kritēriji

(2016/C 243/09)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: X

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Padomes 2009. gada 16. novembra Regulas (EK) Nr. 1186/2009, ar kuru izveido Kopienas sistēmu atbrīvojumiem no muitas nodokļiem, 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šī panta piemērošanas vajadzībām fiziskajai personai pastāvīgā dzīvesvieta nevar vienlaicīgi būt dalībvalstī un trešajā valstī;*
- 2) *tādos apstākļos kā pamatlietā, kad ieinteresētajai personai trešajā valstī ir gan personīgas, gan arī profesionālas saistības un dalībvalstī – personīgas saistības, lai noteiktu, vai ieinteresētās personas pastāvīgā dzīvesvieta Regulas Nr. 1186/2009 3. panta izpratnē ir trešajā valstī, vispārīgi izvērtējot atbilstošos faktiskos apstākļus, īpaša nozīme ir jāpiešķir attiecīgās personas uzturēšanās ilgumam šajā trešajā valstī.*

(¹) OV C 56, 16.2.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Toorank Productions BV/Staatssecretaris van Financiën

(Apvienotās lietas C-532/14 un C-533/14) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Tarifa klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Tarifa pozīcija 2206 — Tarifa pozīcija 2208 — Alkoholiskie dzērieni, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot — Piedevu pievienošana alkoholiskiem dzērieniem, kas iegūti raudzējot un pēc tam attīrot — Dzērieni, kas zaudējuši tarifa pozīcijā 2206 ietilpstošu dzērienu īpašības

(2016/C 243/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: Toorank Productions BV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Rezolutīvā daļa:

- 1) *Kombinētā nomenklatūra, kas iekļauta Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2005. gada 27. oktobra Regulu (EK) Nr. 1719/2005 un Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulu (EK) Nr. 1214/2007, I pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs nomenklatūras pozīcijā 2208 ietilpst tāds dzēriens kā Ferm Fruit, kas iegūts, raudzējot ābolu koncentrātu, ko ir paredzēts patērēt tīrā veidā vai kā citu dzērienu bāzi, kas attīrīšanas, proti, ultrafiltrācijas, rezultātā ir bezkrāsains, bez smaržas un garšas un kura spirta tilpumkoncentrācija bez destilēta spirta piejaukuma ir 16 %;*
- 2) *Kombinētā nomenklatūra, kas iekļauta Regulas Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1719/2005 un Regulu Nr. 1214/2007, I pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka dzērieni, kuru spirta tilpumkoncentrācija ir 14 %, kas ir izgatavoti, Ferm Fruit pievienojot cukuru, smaržvielas, krāsvielas, garšas uzlabotājus, iebiezinātājus, konservantus un vienā gadījumā – arī putukrējumu, un kurā nav destilēta spirta, ietilpst šīs nomenklatūras pozīcijā 2208;*

- 3) Kombinētā nomenklatūra, kas iekļauta Regulas Nr. 2658/87, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Regulu Nr. 1719/2005 un Regulu Nr. 1214/2007, I pielikumā, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs nomenklatūras pozīcijā 2208 ietilpst dzēriens ar spirta tilpump koncentrāciju 13,4 %, kas tiek ražots, Ferm fruit pievienojot cukuru, smaržvielas, krāsvielas, garšas uzlabotājus, iebiezinātājus, konservantus un destilēto spirtu, kas apjomā un procentos nav vairāk par 49 % no dzērienā esošā spirta, kamēr 51 % tajā esošā spirta ir no raudzēšanas.

⁽¹⁾ OV C 65, 23.2.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 4. maija spriedums (High Court of Justice Queen's Bench (England & Wales) Division (Administrative Court) (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – The Queen, pēc lūguma, ko iesniegušas Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Ltd/Secretary of State for Health

(Lieta C-547/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2014/40/ES — 7. un 18. pants un 24. panta 2. un 3. punkts — 8. panta 3. punkts, 9. panta 3. punkts, 10. panta 1. punkta a), c) un g) apakšpunkts, 13. un 14. pants — Tabakas izstrādājumu ražošana, noformēšana un pārdošana — Spēkā esamība — Juridiskais pamats — LESD 114. pants — Samērīguma princips — Subsidiaritātes princips — Eiropas Savienības pamattiesības — Vārda brīvība — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 11. pants

(2016/C 243/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Pamatlietas puses

Prasītāji: The Queen, pēc lūguma, ko iesniegušas Philip Morris Brands SARL, Philip Morris Ltd, British American Tobacco UK Ltd

Atbildētājs: Secretary of State for Health

piedaloties: Imperial Tobacco Ltd, JT International SA, Gallaher Ltd, Tann UK Ltd, Tannpapier GmbH, V. Mane Fils, Deutsche Benkert GmbH & Co KG, Benkert UK Ltd, Joh. Wilh. von Eicken GmbH

Rezolutīvā daļa:

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 3. aprīļa Direktīvas 2014/40/ES par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas un saistīto izstrādājumu ražošana, noformēšanu un pārdošanu un ar ko atceļ Direktīvu 2001/37/EK 24. panta 2. punkts ir interpretējams tādējādi, ka dalībvalstīm ir ļauts saglabāt vai ieviest papildu prasības tikai attiecībā uz tādiem tabakas izstrādājumu iepakojuma aspektiem, kuri ar šo direktīvu nav saskaņoti;
- 2) Direktīvas 2014/40 13. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka ar to ir aizliegts uz iepakojuma marķējuma, uz ārējā iesaiņojuma, kā arī uz pašiem tabakas izstrādājumiem izvietot noteiktu informāciju, uz kuru attiecas šī norma, pat ja šī informācija ir objektīvi patiesa;

- 3) izskatot High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) [Anglijas un Velsas Augstā Karaliskā tiesa, Administratīvā tiesa] uzdotos prejudiciālos jautājumus, nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Direktīvas 2014/40 7. un 18. panta un 24. panta 2. un 3. punkta, kā arī šīs direktīvas II sadaļas II nodaļas normu spēkā esamību.

(¹) OV C 56, 16.2.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedums (Administratīvās apgabaltiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Oniors Bio”/Valsts ieņēmumu dienests

(Lieta C-233/15) (¹)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EEK) Nr. 2658/87 — Kopējais muitas tarifs — Tarifu klasifikācija — Kombinētā nomenklatūra — Apakšpozīcijas 1517 90 91 un 1518 00 31 — Šķidr, neapstrādāts, negaistošs augu eļļu maisījums, ko veido rapšu eļļa (88 %) un saulespuķu eļļa (12 %)

(2016/C 243/12)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Administratīvā apgabaltiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Oniors Bio”

Atbildētājs: Valsts ieņēmumu dienests

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulai (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu redakcijā, kas izriet no Komisijas 2011. gada 27. septembra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1006/2011, ir interpretējama tādējādi, ka, lai noskaidrotu, vai tāds augu eļļu maisījums kā pamatlietā aplūkots ir klasificējams tās apakšpozīcijā 1517 90 91 kā pārtikas augu eļļu maisījums vai minētās nomenklatūras apakšpozīcijā 1518 00 31 kā nepārtikas augu eļļu maisījums, ir jāņem vērā visi atbilstošie šīs lietas apstākļi, ciktāl tie attiecas uz šim produktam raksturīgajām objektīvajām īpašībām un pazīmēm. Kā viens no atbilstošajiem elementiem, kas var pamatot šāda maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu, ir jānovērtē informācija, ko šī maisījuma ražotājs ir sniedzis muitas deklarācijā, saskaņā ar kuru tā ražošanas procesa īpatnību dēļ minētajā maisījumā nevar tikt izslēgta kaitīgu vielu klātbūtne. Šajā ziņā ar to vien, ka no šāda augu eļļu maisījuma ņemto paraugu analizē nav atklājusies nekādu kaitīgu vielu klātbūtne tajā, nepietiek, lai atspēkotu attiecīgā maisījuma kvalifikāciju kā “nepārtikas” maisījumu. Šādas sekas nozīmē, ka pastāv citi atbilstoši pierādījumi, kas var atspēkot tās informācijas pareizību, kura attiecas uz konkrētā maisījuma ražošanas procesu, kuru ir sniedzis tā ražotājs un kura ir ietverta šajā deklarācijā saskaņā ar Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 62., 68. un 71. panta noteikumiem.

(¹) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 12. maija spriedums – Bank of Industry and Mine/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-358/15 P) ⁽¹⁾

Apelācija — Ierobežojoši pasākumi pret Irānu — To personu un vienību saraksts, uz kurām attiecas līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 945/2012 — Juridiskais pamats — Kritērijs par materiālu, loģistikas vai finansiālu atbalstu Irānas valdībai — Irānas valstij izmaksāta valsts uzņēmuma peļņas daļa

(2016/C 243/13)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Bank of Industry and Mine (pārstāvji – E. Rosenfeld un S. Perrotet, advokāti)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – M. Bishop un A. Vitro)

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Bank of Industry and Mine un Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 28. aprīļa rīkojums (Juzgado de Primera Instancia n°44 de Barcelona (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Alta Realitat SL/Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

(Lieta C-384/14) ⁽¹⁾

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komerclietās — Tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšana un paziņošana — Regula (EK) Nr. 1393/2007 — 8. pants — Dokumenta tulkojuma neesamība — Atteikums pieņemt dokumentu — Dokumenta adresāta valodu zināšanas — Tiesas, kas izskata lietu pārsūtītājā dalībvalstī, veikta pārbaude

(2016/C 243/14)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Primera Instancia n°44 de Barcelona

Pamatlietas puses

Prasītāja: Alta Realitat SL

Atbildētāji: Erlock Film ApS, Ulrich Thomsen

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regula (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, ir jāinterpretē tādējādi, ka, izsniedzot dokumentu adresātam, kurš dzīvo citas dalībvalsts teritorijā, gadījumā, ja dokuments nav sagatavots vai tam nav pievienots tulkojums valodā, kuru attiecīgā persona saprot, vai saņēmējas dalībvalsts oficiālajā valodā, vai, ja šajā dalībvalstī ir vairākas oficiālās valodas, oficiālajā tās vietas valodā vai vienā no oficiālajām valodām, kurā ir jāizsniedz dokuments:

- tiesai, kas izskata lietu pārsūtītājā dalībvalstī, ir jāpārlicinās, ka adresāts, izmantojot šīs regulas II pielikumā ietverto standarta veidlapu, ir ticis pienācīgā veidā informēts par savām tiesībām atteikties pieņemt šo dokumentu;
- šīs formalitātes neizpildes gadījumā šai tiesai ir jānodrošina procedūras atbilstība saskaņā ar šajā regulā paredzētajiem noteikumiem;
- tiesai, kas izskata lietu, nav jāliek šķēršļi tam, lai adresāts varētu īstenot savas tiesības atteikties pieņemt attiecīgo dokumentu;
- tikai pēc tam, kad adresāts faktiski ir izmantojis savas tiesības atteikties pieņemt dokumentu, tiesa, kas izskata lietu, var pārbaudīt šī atteikuma pamatotību; šajā nolūkā šai tiesai ir jāņem vērā visi atbilstošie lietas materiālos iekļautie elementi, lai noteiktu, vai attiecīgā persona saprot valodu, kādā dokuments ir sagatavots, un,
- ja minētā tiesa konstatē, ka dokumenta adresāta atteikums nav bijis pamatots, tā principā var piemērot savas valsts procesuālajās tiesībās šādā gadījumā paredzētās sekas, ar nosacījumu, ka tiek saglabāta Regulas Nr. 1393/2007 lietderīgā iedarbība.

(¹) OV C 338, 3.11.2014.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 10. septembra rīkojumu lietā T-453/14 Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság/Eiropas Parlaments 2015. gada 18. novembrī iesniedza Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság

(Lieta C-607/15 P)

(2016/C 243/15)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Magyar Bencés Kongregáció Pannonhalmi Főapátság (pārstāvis – D. Sobor, ūgyvéd)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Vispārējā tiesa (sestā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību ar 2016. gada 4. maija rīkojumu un piesprieda apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 14. martā iesniedza Bundesgerichtshof (Vācija) – Verband Sozialer Wettbewerb e.V./DHL Paket GmbH

(Lieta C-146/16)

(2016/C 243/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Verband Sozialer Wettbewerb e.V.

Atbildētāja: DHL Paket GmbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tirgotāja adreses un identitātes informācija Direktīvas 2005/29/EK ⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta b) apakšpunkta izpratnē jānorāda jau konkrētu preču reklāmas sludinājumā drukātā izdevumā, pat ja patērētāji reklamētās preces iegādājas tikai, izmantojot sludinājumā norādīto reklāmas devēja uzņēmuma interneta vietni, un šajā interneta vietnē vai no tās var vienkārši iegūt direktīvas 7. panta 4. punktā prasīto informāciju?
- 2) Vai atbilde uz pirmo jautājumu ir atkarīga no tā, vai drukātā izdevumā ievietotas reklāmas devējs reklamē savu preču tirdzniecību un attiecībā uz Direktīvas 2005/29/EK 7. panta 4. punktā prasīto informāciju tieši norāda uz savu interneta vietni, vai arī reklāma attiecas uz precēm, ko reklāmas devēja interneta platformā tirgo citi uzņēmumi, un patērētāji direktīvas 7. panta 4. punktā prasīto informāciju var iegūt tikai pēc vienas vai vairākām papildu darbībām (klikšķiem), atverot saites uz šo citu uzņēmumu interneta vietnēm, un šīs saites ir pieejamas platformas īpašnieka interneta vietnē, kas ir reklāmā vienīgā norādītā vietne?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EEK, 98/27/EEK un 2002/65/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV L 149, 22. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 1. aprīlī iesniedza Curtea de Apel Oradea (Rumānija) – Ruxandra Paula Andriciuc u.c./Banca Românească SA

(Lieta C-186/16)

(2016/C 243/17)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Oradea

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ruxandra Paula Andriciuc u.c.

Atbildētāja: Banca Românească SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 93/13 ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ievērojama nelīdzsvarotība pušu tiesībās un pienākumos, kas izriet no līguma, ir jāvērtē, atsaucoties tikai uz līguma slēgšanas brīdi, vai tomēr tā attiecas arī uz gadījumu, kad, pildot periodiskas vai turpinātas izpildes līgumu, patērētāja pienākumu izpilde būtisku valūtas kursa izmaiņu dēļ ir kļuvusi pārāk apgrūtināša salīdzinājumā ar līguma noslēgšanas brīdi?
- 2) Vai ar līguma noteikuma skaidrību un saprotamību Direktīvas 93/13 4. panta 2. punkta izpratnē ir jāsaprot, ka šādam līguma noteikumam ir jāparedz tikai iemesli, pamatojoties uz kuriem līgumā tiek iekļauts minētais noteikums, un tā darbības mehānisms, vai tomēr ir jāparedz arī visas tā iespējamās sekas, atkarībā no kurām var mainīties patērētāja maksātā cena, piemēram, valūtas kursa risks, un vai, ņemot vērā Direktīvu 93/13/EEK, var uzskatīt, ka bankas pienākums informēt klientu aizdevuma piešķiršanas brīdī attiecas tikai uz aizdevuma nosacījumiem, proti, procentiem, komisijas naudām, no aizdevuma ņēmēja prasītajām garantijām, un šādā pienākumā nevar iekļaut iespējamu ārvalstu valūtas vērtības palielināšanos vai samazināšanos?

- 3) Vai Direktīvas 93/13/EEK 4. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka frāzes “līguma galvenais priekšmets” un “cenas un atlīdzības atbilstīgums pakalpojumiem vai precēm, kas par to saņemtas” ietver noteikumu, kurš ir iekļauts ārvalstu valūtā noslēgtā aizdevuma līgumā starp komersantu un patērētāju, par ko nav veiktas individuālas pārrunas, un saskaņā ar kuru aizdevums būs jāatdod tajā pašā valūtā?

⁽¹⁾ Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV 1993 L 95, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Elecdey Carcelén S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Lieta C-215/16)

(2016/C 243/18)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: Elecdey Carcelén S.A.

Atbildētāja: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?
- 2) Vai iepriekšējā jautājumā “atbalsta shēmu” uzskaitījumā minētā fiskālā stimulēšana, kas ietver atbrīvojumus no nodokļiem, nodokļu samazināšanu un nodokļu atmaksāšanu, frāze “[paredz pienākumu] izmantot [...] arī shēmas” ir jāsaprot tādējādi, ka viens no šīs stimulēšanas veidiem ir tieši neaplikšana ar nodokli, proti, aizliegums uzlikt jebkāda veida akcīzes un īpašu nodokli, kas ir papildu nodoklis vispārējiem nodokļiem saimnieciskajai darbībai un elektroenerģijas ražošanai, ar ko ir aplikta no atjaunojamajiem energoresursiem saražotā elektroenerģija? Saistībā ar šo pašu punktu tiek uzdots šāds jautājums: Vai [tāpat] iepriekš minētajā vispārējā aizliegumā ir ietverts arī aizliegums attiecībā uz konkurenci, dubulto uzlikšanu vai dažādu vispārējo vai īpašu nodokļu pārklāšanos, kas tiek uzlikti dažādos atjaunojamās enerģijas ražošanas posmos vienam un tam pašam darījumam, kuram ir noteikta aplūkojamā maksa par vēja enerģijas izmantošanu?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta noliedzīga atbilde un tiks pieņemta nodokļa uzlikšana no atjaunojamajiem energoresursiem saražotajai enerģijai saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 2. punktu, vai jēdziens “īpašs nolūks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā mērķim ir jābūt īpašam un ka arī nodoklim atjaunojamajiem energoresursiem, no tā uzbūves viedokļa raugoties, ir jābūt nodoklim pielīdzināmam maksājumam un nevis budžeta ieņēmumu palielināšanas vai iekasēšanas pasākumam?

- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsaucē ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādas nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 18. aprīlī iesniedza Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spānija) – Energías Eólicas de Cuenca S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Lieta C-216/16)

(2016/C 243/19)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: Energías Eólicas de Cuenca S.A.

Atbildētāja: Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?
- 2) Vai iepriekšējā jautājumā “atbalsta shēmu” uzskaitījumā minētā fiskālā stimulēšana, kas ietver atbrīvojumus no nodokļiem, nodokļu samazināšanu un nodokļu atmaksāšanu, frāze “[paredz pienākumu] izmantot [...] arī shēmas” ir jāsaprot tādējādi, ka viens no šīs stimulēšanas veidiem ir tieši neaplikšana ar nodokli, proti, aizliegums uzlikt jebkāda veida akcīzes un īpašu nodokli, kas ir papildu nodoklis vispārējiem nodokļiem saimnieciskajai darbībai un elektroenerģijas ražošanai, ar ko ir aplikta no atjaunojamajiem energoresursiem saražotā elektroenerģija? Saistībā ar šo pašu punktu tiek uzdots šāds jautājums: Vai [tāpat] iepriekš minētajā vispārējā aizliegumā ir ietverts arī aizliegums attiecībā uz konkurenci, dubulto uzlikšanu vai dažādu vispārējo vai īpašu nodokļu pārklāšanos, kas tiek uzlikti dažādos atjaunojamās enerģijas ražošanas posmos vienam un tam pašam darījumam, kuram ir noteikta aplūkojamā maksa par vēja enerģijas izmantošanu?

- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta noliedzoša atbilde un tiks pieņemta nodokļa uzlikšana no atjaunojamajiem energoresursiem saražotajai enerģijai saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 2. punktu, vai jēdziens “īpašs nolūks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā mērķim ir jābūt īpašam un ka arī nodoklim atjaunojamajiem energoresursiem, no tā uzbūves viedokļa raugoties, ir jābūt nodoklim pielīdzināmam maksājumam un nevis budžeta ieņēmumu palielināšanas vai iekasēšanas pasākumam?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsauce ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādos nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha* (Spānija) – *Iberenova Promociones S.A.U./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha*

(Lieta C-220/16)

(2016/C 243/20)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Iberenova Promociones S.A.U.*

Atbildētāja: *Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?

- 2) Vai iepriekšējā jautājumā “atbalsta shēmu” uzskaitījumā minētā fiskālā stimulēšana, kas ietver atbrīvojumus no nodokļiem, nodokļu samazināšanu un nodokļu atmaksāšanu, frāze “[paredz pienākumu] izmantot [...] arī shēmas” ir jāsaprot tādējādi, ka viens no šīs stimulēšanas veidiem ir tieši neaplikšana ar nodokli, proti, aizliegums uzlikt jebkāda veida akcīzes un īpašu nodokli, kas ir papildu nodoklis vispārējiem nodokļiem saimnieciskajai darbībai un elektroenerģijas ražošanai, ar ko ir aplikta no atjaunojamajiem energoresursiem saražotā elektroenerģija? Saistībā ar šo pašu punktu tiek uzdots šāds jautājums: Vai [tāpat] iepriekš minētajā vispārējā aizliegumā ir ietverts arī aizliegums attiecībā uz konkurenci, dubulto uzlikšanu vai dažādu vispārējo vai īpašu nodokļu pārklāšanos, kas tiek uzlikti dažādos atjaunojamās enerģijas ražošanas posmos vienam un tam pašam darījumam, kuram ir noteikta aplūkojamā maksa par vēja enerģijas izmantošanu?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta noliedzoša atbilde un tiks pieņemta nodokļa uzlikšana no atjaunojamajiem energoresursiem saražotajai enerģijai saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 2. punktu, vai jēdziens “īpašs nolūks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā mērķim ir jābūt īpašam un ka arī nodoklim atjaunojamajiem energoresursiem, no tā uzbūves viedokļa raugoties, ir jābūt nodoklim pielīdzināmam maksājumam un nevis budžeta ieņēmumu palielināšanas vai iekasēšanas pasākumam?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsauce ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomas Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādas nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza *Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha* (Spānija) – *Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A./Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha*

(Lieta C-221/16)

(2016/C 243/21)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Iberdrola Renovables Castilla La Mancha S.A.*

Atbildētāja: *Comisión Superior de Hacienda de la Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/28/EK 2. panta k) punktā definētās “atbalsta shēmas” un tostarp fiskālā stimulēšana, kas ir atbrīvojums no nodokļiem, nodokļu samazināšana un nodokļu atmaksāšana, kā instrumenti, kas paredzēti, lai izpildītu minētajā Direktīvā 2009/28/EK noteiktos atjaunojamo energoresursu patēriņa mērķus, ir jāsaprot tādējādi, ka minētā stimulēšana vai pasākumi dalībvalstīm ir obligāti un saistoši un tiem ir tieša iedarbība, ciktāl skartās privātpersonas tos var minēt un atsaukties uz tiem visa veida valsts, tiesu un administratīvajās iestādēs?
- 2) Vai iepriekšējā jautājumā “atbalsta shēmu” uzskaitījumā minētā fiskālā stimulēšana, kas ietver atbrīvojumus no nodokļiem, nodokļu samazināšanu un nodokļu atmaksāšanu, frāze “[paredz pienākumu] izmantot [...] arī shēmas” ir jāsaprot tādējādi, ka viens no šīs stimulēšanas veidiem ir tieši neaplikšana ar nodokli, proti, aizliegums uzlikt jebkāda veida akcīzes un īpašu nodokli, kas ir papildu nodoklis vispārējiem nodokļiem saimnieciskajai darbībai un elektroenerģijas ražošanai, ar ko ir aplikta no atjaunojamajiem energoresursiem saražotā elektroenerģija? Saistībā ar šo pašu punktu tiek uzdots šāds jautājums: Vai [tāpat] iepriekš minētajā vispārējā aizliegumā ir ietverts arī aizliegums attiecībā uz konkurenci, dubulto uzlikšanu vai dažādu vispārējo vai īpašu nodokļu pārklāšanos, kas tiek uzlikti dažādos atjaunojamās enerģijas ražošanas posmos vienam un tam pašam darījumam, kuram ir noteikta aplūkojamā maksa par vēja enerģijas izmantošanu?
- 3) Ja uz iepriekšējo jautājumu tiks sniegta noliedzīga atbilde un tiks pieņemta nodokļa uzlikšana no atjaunojamajiem energoresursiem saražotajai enerģijai saskaņā ar Direktīvas 2008/118/EK 1. panta 2. punktu, vai jēdziens “īpašs nolūks” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā mērķim ir jābūt īpašam un ka arī nodoklim atjaunojamajiem energoresursiem, no tā uzbūves viedokļa raugoties, ir jābūt nodoklim pielīdzināmam maksājumam un nevis budžeta ieņēmumu palielināšanas vai iekasēšanas pasākumam?
- 4) Vai saskaņā ar Direktīvas 2003/96/EK 4. pantu, kurā, atsaucoties uz nodokļa līmeņiem, kas dalībvalstīm ir jāpiemēro energoproduktiem un elektroenerģijai, kā atsaucē ir norādīta direktīvā paredzētā minimālā summa, kas ir visu produktiem piemērojamo tiešo un netiešo nodokļu summa, laižot tos apgrozībā, ir jāsaprot, ka no šīs direktīvā noteiktā nodokļu līmeņa summas ir jāizslēdz tādi valsts nodokļi, kas nav nodokļiem pielīdzināmi maksājumi gan to uzbūves, gan to īpaša nolūka dēļ, kā tas ir interpretēts, ņemot vērā atbildi uz iepriekšējo jautājumu?
- 5) Vai Direktīvas 2009/28/EK 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā lietotais jēdziens “maksājumi” ir autonomi Savienības tiesību jēdziens, kas ir jāinterpretē kā vispārējs jēdziens plašā nozīmē un arī kā sinonīms nodokļa jēdzienam kopumā?
- 6) Apstiprinošas atbildes uz iepriekšējo jautājumu gadījumā ir uzdots šāds jautājums: Vai šajā 13. panta 1. punkta e) apakšpunktā minētie maksājumi, kas ir jāmaksā patērētājiem, var ietvert tikai tādu aplikšanu ar nodokļiem vai nodokļus, ar kuriem attiecīgajā gadījumā tiek atlīdzināts par videi nodarīto kaitējumu un ar iekasēto summu tiek atlīdzināti ar šo ietekmi vai nelabvēlīgo iedarbību saistīti zaudējumi, bet nevis tādos nodokļus un pakalpojumus saistībā ar nepiesārņojošu enerģiju, kas galvenokārt izpilda budžeta papildināšanas vai nodokļu iekasēšanas mērķi?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza *Административен съд - Варна* (Bulgārija) – “МПП-ТС”ООД/*Началник на Митница Варна*

(Lieta C-222/16)

(2016/C 243/22)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Административен съд - Варна

Pamatlietas puses

Prasītāja: “МИП-ТС”ООД

Atbildētājs: Началник на Митница Варна

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2011. gada 3. augusta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 791/2011 1. panta 1. punkts attiecas uz konkrētu stikla šķiedras sieta audumu importu, kam gan garumā, gan platumā sieta acs izmērs ir lielāks par 1,8 mm un kas sver vairāk nekā 35 g/m², izņemot stikla šķiedras diskus, un kurus patlaban klasificē ar KN kodiem ex 7019 51 00 un ex 7019 59 00 (*Taric* kodi 7019 51 00 10 un 7019 59 00 10), un kuri 2012. gada 10. aprīlī tika deklarēti muitas procedūrai “Laišana brīvā apgrozībā un galapatēriņš” kā Taizemes izcelsmes preces un no Taizemes tika nosūtīti, tomēr faktiski ir Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes preces un šī izcelsme tika konstatēta OLAF izmeklēšanas ietvaros, īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1073/1999, un sagatavotajā ziņojumā?

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 20. aprīlī iesniedza Varhoven administrativen sad (Bulgārija) – Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)/
Nachalnik na Mitnitsa Burgas**

(Lieta C-224/16)

(2016/C 243/23)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Varhoven administrativen sad

Pamatlietas puses

Prasītāja: Asotsiatsia na balgarskite predpriyatia za mezhdunarodni prevozi i patishtata (AEBTRI)

Atbildētājs: Nachalnik na Mitnitsa [Muitas iestādes priekšnieks] Burgas kā Muitas iestādes Svilengrad tiesību pārņēmējs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai nolūkā novērst pretējus tiesu spriedumus Tiesas kompetencē ir sniegt 1975. gada 14. novembrī Ženēvā noslēgtās Muitas konvencijas par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros lieto TIR karneti (TIR konvencija), kas Eiropas Kopienas vārdā apstiprināta ar Padomes 1978. gada 25. jūlija Regulu (EEK) Nr. 2112/78⁽¹⁾, interpretāciju, kas ir saistoša dalībvalstu tiesām, ja runa ir par Konvencijas 8. un 11. pantā reglamentēto jomu, lai novērtētu, vai galvotāja apvienība ir atbildīga, kas ir reglamentēta arī Muitas kodeksa īstenošanas regulas⁽²⁾ 457. panta 2. punktā?
- 2) Vai Muitas kodeksa īstenošanas regulas 457. panta 2. punkta interpretācija, aplūkota kopā ar TIR konvencijas 8. panta 7. punktu (tagad 11. panta 2. punkts) un to paskaidrojumiem, ļauj uzskatīt, ka tādā lietā kā izskatāmā lieta muitas iestādēm gadījumā, ja ir jāmaksā TIR konvencijas 8. panta 1. un 2. punktā minētās summas, pirms prasības iesniegšanas pret galvotāju apvienību pēc iespējas maksājums ir jāprasa no TIR karnetes turētāja, kurš ir tiešais parādnieks?

- 3) Vai ir jāuzskata, ka saņēmējs, kurš ir ieguvis vai turējis attiecīgās preces, par kurām ir zināms, ka tās ir pārvadātas, izmantojot *TIR* karneti, attiecībā uz kurām nav konstatēts, ka tās būtu uzrādītas galamērķa muitas iestādei un tur būtu deklarētas, tikai šo apstākļu dēļ vien ir tā persona, kurai bija jāzina, ka preces nav Kopienas Muitas kodeksa 203. panta 3. punkta trešā ievilkuma izpratnē, aplūkotā kopā ar 213. pantu?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai muitas pārvaldes bezdarbība, nepieprasot muitas parāda samaksu no šā saņēmēja, liedz iestāties – arī Muitas kodeksa īstenošanas regulas 457. panta 2. punktā reglamentētajai – galvotājas apvienības atbildībai, kā tas ir paredzēts *TIR* konvencijas 1. panta q) punktā?

⁽¹⁾ Padomes 1978. gada 25. jūlija Regula (EEK) Nr. 2112/78 par 1975. gada 14. novembrī noslēgto Ženēvas Muitas konvenciju par starptautiskajiem preču pārvadājumiem, kuros lieto *TIR* karneti (*TIR* konvenciju) (OV 1978, L 252, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regula (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV 1993, L 251, 1. lpp.),

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 2. maijā iesniedza Supreme Court (Īrija) –
Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston/T. G. Brosman**

(Lieta C-251/16)

(2016/C 243/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Supreme Court

Pamatlietas puses

Prasītāji: Edward Cussens, John Jennings, Vincent Kingston

Atbildētājs: T. G. Brosman

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips tāds, kāds tas ir atzīts Tiesas spriedumā *Halifax*, ciktāl tas ir piemērojams PVN jomā, ir tieši attiecināms uz privātpersonu, ja nav tādas valsts tiesību normas, pieņemtas likumdošanas vai tiesas spriešanas procesā, kura piešķirtu spēku šim principam, tādos apstākļos, kā šajā lietā minētie, kad pirmspārdošanas un pārdošanas darījumu (turpmāk tekstā kopā – “prasītāju darījumi”) definēšana no jauna, kā to atbalsta *Commissioners*, nozīmētu, ka prasītājiem būtu jāmaksā PVN, ja šāds nodokļa nomaksas pienākums nebija paredzēts, piemērojot prasītāju darījumiem attiecīgajā laika periodā spēkā esošās valsts tiesību normas?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir tāda, ka tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips ir tieši piemērojams privātpersonai, pat ja nav tādas valsts tiesību normas, pieņemtas likumdošanas vai tiesas spriešanas procesā, kura piešķirtu spēku šim principam, vai princips bija pietiekami skaidrs un precīzs, lai to piemērotu prasītāju darījumiem, kas tika noslēgti pirms sprieduma lietā *Halifax* pasludināšanas, it īpaši ievērojot tiesiskās noteiktības un prasītāju tiesiskās pašāvības aizsardzības principus?
- 3) Ja tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips ir piemērojams prasītāju darījumiem tādējādi, ka tie ir jādefinē no jauna:
 - a) kāds ir juridiskais mehānisms, saskaņā ar kuru tiek aprēķināts un iekasēts PVN, kas ir jāmaksā saistībā ar prasītāju darījumiem, ja valsts tiesiskais regulējums neparedz aprēķināt un iekasēt PVN, kā arī
 - b) kādā veidā, lai valsts tiesas nosaka šo atbildību?

- 4) Vai valsts tiesai, nosakot, vai prasītāju darījumu galvenais mērķis bija gūt nodokļu priekšrocības, pirmspārdošanas darījumi (kuri, kā to tā tika konstatējusi, tika veikti tikai nodokļu mērķiem) ir jāvērtē izolēti, vai arī prasītāju darījumu mērķis ir jāvērtē kopumā?
- 5) Vai VAT Act 4. panta 9. punkts ir jāuzskata par valsts tiesību normu, ar kuru tiek transponēta Sestā direktīva⁽¹⁾, neraugoties uz to, ka tas neatbilst tiesību normai, kas ir paredzēta Sestās direktīvas 4. panta 3. punktā, un kura ir jāpiemēro tādējādi, ka prasītāji ir jāuzskata par nodokļa maksātājiem saistībā ar īpašumu nodošanu pirms tie tiek pirmoreiz apdzīvoti, neņemot vērā to, ka iepriekšējais tiesību atsavināšanas darījums bija apliekams ar nodokli?
- 6) Gadījumā, ja 4. panta 9. punkts nav saderīgs ar Sesto direktīvu, vai apstākļi, ka prasītāji ir pamatojušies uz to, nozīmē tiesību ļaunprātīgu izmantošanu, kas ir pretrunā Tiesas spriedumā *Halifax* atzītajiem principiem?
- 7) Pakārtoti, ja 4. panta 9. punkts ir saderīgs ar Sesto direktīvu, vai prasītāji ir guvuši nodokļu priekšrocības, kas ir pretrunā šīs direktīvas mērķim un/vai 4. pantam?
- 8) Pat ja 4. panta 9. punkts nav jāuzskata par tādu valsts tiesību normu, ar kuru tiek transponēta Sestā direktīva, vai Tiesas spriedumā *Halifax* noteiktais tiesību ļaunprātīgas izmantošanas princips joprojām ir piemērojams attiecīgajiem darījumiem, ievērojot Tiesas noteiktos kritērijus spriedumā *Halifax*?

⁽¹⁾ Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EKK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-265/12 *Schenker Ltd*/Eiropas Komisija 2016. gada 12. maijā iesniedza *Schenker Ltd*

(Lieta C-263/16 P)

(2016/C 243/25)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Schenker Ltd* (pārstāvji – F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-265/12 *Schenker Ltd*/Eiropas Komisija;
- atcelt Komisijas 2012. gada 28. marta lēmuma lietā COMP/39462 – Kravu pārvadājumi (turpmāk tekstā – “Lēmums”) 1. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai, alternatīvi, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- atcelt vai, alternatīvi, samazināt Lēmuma 2. panta 1. punkta a) apakšpunktā noteikto naudas sodu vai, alternatīvi, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda šādus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Komisijai bija tiesības atsaukties uz *Deutsche Post* pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, ka nav pārkāpts dubultas pārstāvības aizlieguma princips un ka Komisijai nebija jāizmeklē iepriekš minētā principa iespējamais pārkāpums.
2. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 141/62 ⁽¹⁾ 1. pantu tādejādi, ka tas nav piemērojams "UK New Export System" rīcībai.
3. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka "UK New Export System" rīcība, lai gan tā attiecās tikai uz uzceļojumu par noliktavu pakalpojumiem kravām no Apvienotās Karalistes uz valstīm, kas neatrodas EEZ, varēja ievērojami ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.
4. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Komisija nav pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, labas pārvaldības principu un pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – "LESD") 296. pantu, nospiežot neatzīt *The Brink's Company* par solidāri atbildīgu kopā ar apelācijas sūdzības iesniedzēju (kā *BAX Global Ltd. (UK)* tiesību pārņēmēju) par "UK New Export System" rīcību.
5. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama Lēmuma saturu, pārsniedzama tai LESD 264. pantā noteiktās pilnvaras un neveidodama līdzsvaru, piemērojot samērīguma principu, kad tā noteica, ka Komisija nav pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23. pantu un samērīguma principu, un ka, nosakot naudas sodu, sodam ir jāatbilst pārkāpumam.
6. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstiprinot Komisijas [naudas soda] samazinājuma likmes saskaņā ar 2006. gada paziņojumu par sadarbību ⁽³⁾, un ir sagrozījusi Lēmuma saturu.

⁽¹⁾ Padomes [1962. gada 26. novembra] Regula Nr. 141, ar kuru izslēdz transportu no Padomes Regulas Nr. 17 piemērošanas jomas (OV L 24, 2751. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu [aizliegtu vienošanos] gadījumos (OV C 298, 17. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-267/12 *Deutsche Bahn u.c./Eiropas Komisija* 2016. gada 12. maijā iesniedza *Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd*

(Lieta C-264/16 P)

(2016/C 243/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Deutsche Bahn AG, Schenker AG, Schenker China Ltd, Schenker International (H.K.) Ltd* (pārstāvji – *F. Montag, Rechtsanwalt, F. Hoseinian, avocat, M. Eisenbarth, Rechtsanwalt*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-267/12 *Deutsche Bahn* u.c./Eiropas Komisija;
- atcelt Komisijas 2012. gada 28. marta lēmuma lietā COMP/39462 – Kravu pārvadājumi (turpmāk tekstā – “Lēmums”) 1. panta 2. punkta g) apakšpunktu, 1. panta 3. punkta a) apakšpunktu, 1. panta 3. punkta b) apakšpunktu un 1. panta 4. punkta h) apakšpunktu vai, alternatīvi, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- atcelt vai, alternatīvi, samazināt Lēmuma 2. panta 2. punkta g) apakšpunktā, 2. panta 3. punkta a) apakšpunktā, 2. panta 3. punkta b) apakšpunktā un 2. panta 4. punkta h) apakšpunktā noteiktos naudas sodus vai, alternatīvi, nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā, un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda piecus apelācijas sūdzības pamatus:

1. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Komisijai bija tiesības atsaukties uz *Deutsche Post* pieteikumu par atbrīvojumu no naudas soda, ka nav pārkāpts dubultas pārstāvības aizlieguma princips un ka Komisijai nebija jāizmeklē iepriekš minētā principa iespējama pārkāpums.
2. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 141/62 ⁽¹⁾ 1. pantu tādejādi, ka tas nav piemērojams “*Advance Manifest System*” rīcībai.
3. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, secinot, ka Komisija nav pārkāpusi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantu, labas pārvaldības principu un pienākumu norādīt pamatojumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (turpmāk tekstā – “LESD”) 296. pantu, nospiežot neatzīt *The Brink's Company* par solidāri atbildīgu kopā ar *Schenker China Ltd.* (kā *BAX Global (China) Co. Ltd.* tiesību pārņēmēju) par “Chinese Currency Adjustment Factor” rīcību.
4. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, sagrozīdama Lēmuma saturu, pārsniedzama tai LESD 264. pantā noteiktās pilnvaras un neveidodama līdzsvaru, piemērojot samērīguma principu, kad tā noteica, ka Komisija nav pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 ⁽²⁾ 23. pantu un samērīguma principu, un ka, nosakot naudas sodu, sodam ir jāatbilst pārkāpumam.
5. Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, apstiprinot Komisijas [naudas soda] samazinājuma likmes saskaņā ar 2006. gada paziņojumu par sadarbību ⁽³⁾. Vispārējā tiesa ir sagrozījusi Lēmuma saturu un pārkāpusi apelācijas sūdzību iesniedzēju tiesības uz taisnīgu tiesu.

⁽¹⁾ Padomes [1962. gada 26. novembra] Regula Nr. 141, ar kuru izslēdz transportu no Padomes Regulas Nr. 17 piemērošanas jomas (OV L 124, 2751. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV L 1, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas paziņojums par atbrīvojumu no sodanaudas [naudas soda] un sodanaudas [naudas soda] samazināšanu karteļu [aizliegtu vienošanos] gadījumos (OV C 298, 17. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2016. gada 29. februāra spriedumu lietā T-270/12 *Panalpina World Transport (Holding) Ltd* u.c./Eiropas Komisija 2016. gada 13. maijā iesniedza *Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd*

(Lieta C-271/16 P)

(2016/C 243/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Panalpina World Transport (Holding) Ltd, Panalpina Management AG, Panalpina China Ltd* (pārstāvji – S. Mobley, A. Stratakis, A. Gamble, Solicitors)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl tajā ir noraidīts apelācijas sūdzības iesniedzēju pirmais pamats saistībā ar pārkāpumiem;
- grozīt 2012. gada 28. marta lēmuma lietā COMP/39462 – Kravu pārvadājumi (turpmāk tekstā – “Lēmums”) 2. panta 2. un 3. punktu, ciktāl šīs tiesību normas attiecas uz apelācijas sūdzības iesniedzējām, un, īstenojot neierobežoto kompetenci par pārbaudi tiesā, samazināt apelācijas sūdzības iesniedzējām noteiktos naudas sodus, un
- katrā ziņā piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēju tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo tiesvedību un tiesvedību Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Pārliecinot sevi, ka Komisija nav atkāpusies no savas lēmumu pieņemšanas prakses, pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā vai pārkāpusi samērīguma un vienlīdzīgas attieksmes principus, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā un acīmredzami pārsniegusi saprātīgas tajā iesniegto pierādījumu izvērtēšanas robežas, kā arī nepareizi piemērojusi attiecīgo judikatūru. Konkrēti apelācijas sūdzības iesniedzēju pamati ir šādi:

1. Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, acīmredzami pārsniedzot saprātīgas pierādījumu izvērtēšanas robežas attiecībā uz to, vai aplūkotie pārkāpumi un, konkrētāk, AMS un CAF pārkāpumi attiecās uz kravas pārvadājumu “pakalpojumu paketi” kopumā.
2. Vispārējā tiesa pieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nepiemērojot judikatūrā noteikto principu, ka attiecībā uz pārkāpumu, kas ir saistīts ar daļu no preces vai pakalpojuma, Komisijai būtu jāņem vērā tikai tie pārdošanas apjomi, kas ir saistīti ar šo daļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 24. maija spriedums – *Good Luck Shipping*/Padome

(Apvienotās lietas T-423/13 un T-64/14) ⁽¹⁾

Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi, kas vērsti pret konkrētām personām un vienībām ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu Irānā — Līdzekļu iesaldēšana — Kļūda tiesību piemērošanā — Juridiskais pamats — Kļūda vērtējumā — Pierādījumu neesamība

(2016/C 243/28)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Good Luck Shipping LLC* (Dubaja, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvji – *F. Randolph, QC, M. Lester, barrister*, un *M. Taher, solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *V. Piessevaux* un *B. Driessen*)

Priekšmets

Par prasību, pirmkārt, atcelt Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2010/413/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 156, 10. lpp.), Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 156, 3. lpp.), Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 306, 18. lpp.), un Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 306, 3. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju, un, otrkārt, prasību atzīt par nepiemērojamu Padomes 2013. gada 10. oktobra Lēmumu 2013/497/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV L 272, 46. lpp.), un Padomes 2013. gada 10. oktobra Regulu (ES) Nr. 971/2013, ar ko groza Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 272, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *Good Luck Shipping LLC*, atcelt:

— Padomes 2013. gada 6. jūnija Lēmumu 2013/270/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu;

— Padomes 2013. gada 6. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 522/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu;

— Padomes 2013. gada 15. novembra Lēmumu 2013/661/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu;

— Padomes 2013. gada 15. novembra Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1154/2013, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu;

- 2) Lēmums 2013/661 paliek spēkā attiecībā uz Good Luck Shipping, līdz stājas spēkā Regulas Nr. 1154/2013 atcelšana;
- 3) Eiropas Savienības Padome sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina Good Luck Shipping radušos tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 325, 9.11.2013.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – Komisija/McCarron Poultry

(Lieta T-226/14) ⁽¹⁾

Šķīrējklauzula — Piktā pamatprogramma pētniecības, tehnoloģiju attīstības un demonstrējumu pasākumiem (1998.–2002. gads) — Līgums “Energijas, vides un ilgtspējīgas attīstības” jomā — Līguma izbeigšana — Pārskaitīto summu daļas atmaksa — Nokavējuma procenti — Aizmuguriska lietas izskatīšana

(2016/C 243/29)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – L. Cappelletti un F. Moro, vēlāk F. Moro, pārstāvji, kuriem palīdz R. van der Hout, advokāts)

Atbildētāja: McCarron Poultry Ltd (Killacorn Emyvale, Īrija)

Priekšmets

prasība, kas celta saskaņā ar LESD 272. pantu nolūkā piespriest atbildētājai atmaksāt daļu no Komisijas saistībā ar līgumu NNE5/1999/20229 izmaksātā avansa, pieskaitot nokavējuma procentus

Rezolutīvā daļa:

- 1) piespriest McCarron Poultry Ltd atmaksāt Eiropas Komisijai summu EUR 900 662,25, kā arī nokavējuma procentus ar likmi 2,50 % gadā no 2010. gada 1. decembra līdz parāda pilnīgas nomaksas dienai;
- 2) McCarron Poultry Ltd atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 212, 7.7.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Etyam (“ocean beach club ibiza”)

(Lieta T-753/14) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean beach club ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrāka valsts grafiska preču zīme “ocean drive Ibiza-hotel” un agrāka valsts vārdiska preču zīme “OCEAN THE GROUP” — Agrākas preču zīmes, uz ko ir balstīts apstrīdētais lēmums, atzīšana par spēkā neesošu — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas

(2016/C 243/30)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spānija) (pārstāvji – J. L. Gracia Albero, F. Miazetto un E. Cebollero González, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Etyam, SL (Ibiza, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 31. jūlija lēmumu lietā R 2293/2013–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Etyam un Ice Mountain Ibiza

Rezolutīvā daļa:

- 1) izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 26, 26.1.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (“ocean beach club ibiza”)

(Lieta T-5/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean beach club ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “OC ocean club” un “OC ocean club Ibiza” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 243/31)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spānija) (pārstāvji – J. L. Gracia Albero, F. Miazetto un E. Cebollero González, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 2292/2013–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Marbella Atlantic Ocean Club un Ice Mountain Ibiza

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 73, 2.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – Ice Mountain Ibiza/EUIPO – Marbella Atlantic Ocean Club (“ocean ibiza”)

(Lieta T-6/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ocean ibiza” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts grafiskas preču zīmes “OC ocean club” un “OC ocean club Ibiza” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts

(2016/C 243/32)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Ice Mountain Ibiza, SL (San Antonio, Spānija) (pārstāvji – J. L. Gracia Albero, F. Miazetto un E. Cebollero González, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – S. Palmero Cabezas)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Marbella Atlantic Ocean Club, SL (Puerto Banús, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2014. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 2207/2013–1 attiecībā uz iebildumu procesu starp Marbella Atlantic Ocean Club un Ice Mountain Ibiza

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Ice Mountain Ibiza, SL atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 73, 2.3.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 24. maija spriedums – El Corte Inglés/EUIPO – Grup Supeco Maxor (“Supeco”)

(Lieta T-126/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Supeco” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme “SUPER COR” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Apjoms, kādā apelācijas padome veic pārbaudi — Preces un pakalpojumi, uz kuriem balstīts iebildums — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Regulas (EK) Nr. 2868/95 15. noteikuma 2. punkta f) apakšpunkts — Paziņojums Nr. 2/12

(2016/C 243/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis – J. L. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji – E. Scheffer un A. Folliard Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Grup Supeco Maxor, SL (Madride, Spānija) (pārstāvji – S. Martínez Almeida un Alejos Pita, advokāti)

Priekšmets

Prasība par *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2014. gada 4. decembra lēmumu lietā R 1112/2014–5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *El Corte Inglés, SA* un *Grup Supeco Maxor, SL*

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt,
- 2) *El Corte Inglés, SA* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 155, 11.5.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 25. maija spriedums – U-R LAB/EUIPO (“THE DINING EXPERIENCE”)

(Lietas T-422/15 un T-423/15) ⁽¹⁾

Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas un vārdiskas preču zīmes “DINING EXPERIENCE” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas Nr. 207/2009 75. pants

(2016/C 243/34)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: U-R LAB (Parīze, Francija) (pārstāvis – G. Barbaut, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis – J. Crespo Carrillo)

Priekšmets

Divas prasības par diviem *EUIPO* Apelācijas ceturtais padomes 2015. gada 20. maija lēmumiem lietās R 2541/2014–4 un R 2542/2014–4 attiecībā uz pieteikumiem, pirmkārt, par grafiska apzīmējuma un, otrkārt, vārdiska apzīmējuma “THE DINING EXPERIENCE” kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-422/15 un T-423/15 apvienot šī sprieduma taisīšanai;
- 2) prasības noraidīt;
- 3) U-R LAB atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 328, 5.10.2015.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. aprīlī – KK/EASME**(Lieta T-376/15)**

(2016/C 243/35)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībniekiPrasītāja: KK (Parīze, Francija) (pārstāvis – J.-P. Spitzer, *avocat*)

Atbildētāja: Mazo un vidējo uzņēmumu izpildaģentūra (EASME)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt 2015. gada 15. jūnija lēmumu, ar kuru EASME noraidīja prasītājas priekšlikumu;
- piespriest EASME izmaksāt summu EUR 50 000 apmērā kā atlīdzinājumu par iespējas zaudēšanu un EUR 90 800 apmēra kā atlīdzinājumu par prasītājas zaudējumiem;
- piespriest EASME atlīdzināt visus tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, lai pamatotu savus prasījumus par atcelšanu.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka tehniski nebija pieejams interneta portāls, kurā būtu bijis jāiesniedz prasītājas priekšlikums, atbildot uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus un informāciju par saistītām darbībām, uz kurām attiecas Pētniecības un inovāciju pamatprogramma "Apvārsnis 2020" (2014.-2020. gadam).
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka – pretēji EASME apgalvotajam – prasītāja nav krāpnieciski parakstījusi apņemšanos, kas izteikta, iesniedzot priekšlikumu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājas iesniegtā priekšlikuma noraidīšana ir pretrunā konkursa nolikumam.

Prasītāja izvirza arī divus pamatus savu prasījumu par zaudējumu atlīdzināšanu pamatošanai.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja ir cietusi zaudējumus iespējas zaudēšanas dēļ.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja ir cietusi zaudējumus atbildes uz uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus sagatavošanai veltītā laika dēļ.

Prasība, kas celta 2016. gada 4. janvārī – Gregis/EUIPO – DM9 Automobili ("ATS")**(Lieta T-5/16)**

(2016/C 243/36)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: Gian Luca Gregis (Adeje, Spānija) (pārstāvis – M. Bartolucci, *advokāts*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: DM9 Automobili Srl (Borgomanero, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “ATS” – Kopienas preču zīme Nr. 9 799 719

Process EUIPO: process saistībā ar nodošanas reģistrāciju

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2015. gada 30. oktobra lēmums lietā R 588/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- atcelt 2014. gada 14. aprīļa nodošanu T8391925.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 17. panta pārkāpums;
- Regulas Nr. 2868/95 31. noteikuma pārkāpums;
- Regulas Nr. 2868/95 84. noteikuma 3. panta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. aprīlī – Polija/Komisija

(Lieta T-167/16)

(2016/C 243/37)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis – B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2016. gada 9. februāra Īstenošanas lēmumu (ES) 2016/180, ar ko attiecībā uz ierakstiem par Igauniju, Lietuvu un Poliju groza pielikumu Īstenošanas lēmumam (ES) 2014/709/ES par dzīvnieku veselības kontroles pasākumiem saistībā ar Āfrikas cūku mēri dažās dalībvalstīs (OV L 35, 12. lpp.), ciktāl ar to Īstenošanas lēmuma 2014/709/ES pielikuma II daļā ir iekļauta Gmina [pašvaldības] Czyże atlikusī daļa, Gmina Zabłudów, kā arī Gmina Hajnówka ar pilsētu Hajnówka;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots samērīguma principa pārkāpums, jo nav ievērota prasība par apstrīdēto pasākumu nepieciešamību noteikto mērķu sasniegšanai, apstrīdēto pasākumu piemērotības noteikto mērķu sasniegšanai prasība un apstrīdētu pasākumu piemērotības prasība.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots būtisku procedūras noteikumu pārkāpums, kas ir noteikti Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regulā (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 13. lpp.), un Augu, dzīvnieku, pārtikas aprites un dzīvnieku barības pastāvīgās komitejas reglamentā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt apstrīdētā lēmuma pamatojumu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 19. aprīlī – *Guardian Glass España, Central Vidriera*/Komisija

(Lieta T-170/16)

(2016/C 243/38)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Guardian Glass España, Central Vidriera, S.L.* (Llodio, Spānija) (pārstāvji – M. Araujo Boyd, D. Armesto Macías, A. Lamadrid de Pablo, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atzīt prasības un tajā izvirzīto atcelšanas pamatu pieņemamību;
- atzīt par pamatotiem prasībā izvirzītos atcelšanas pamatus un līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu;
- uzdot sākt formālu izmeklēšanas procedūru saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, lai prasītāja varētu īstenot savas procesuālas tiesības un Komisija varētu formāli un tiesiski kļiedēt savas šaubas par attiecīga atbalsta saderīgumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Komisijas lēmumu, kurā tā atteikusies atzīt par saderīgu kādu *Guardian* saņemto atbalstu un kurš Spānijas iestādēm paziņots ar Komisijas 2015. gada 15. jūlija vēstuli "Par nodokļu lietām Basku zemē (Alava) – Neformāls paziņojums par papildu argumentiem jautājumā par saderīgumu ar 1998. gada Reģionālā atbalsta pamatnostādņēm", un kuru Spānijas iestādes prasītājai paziņojušas 2016. gada 19. februārī.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Pirmais pamats.

Prasītāja galvenokārt apgalvo, ka lēmumu, ar kuru individuālais atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu, Komisija pieņēmusi, pārkāpjot LESD 250. pantu un koleģialitātes principu, jo lēmumu nebija pieņēmusi komisāru kolēģija, un pārkāpjot gan LESD 108. panta 2. punktu, gan Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 4. un 13. pantu, jo pirms lēmuma pieņemšanas tā nebija uzsākusi formālu procedūru.

2. Otrais pamats.

Ar otro atcelšanas pamatu prasītāja pakārtoti apgalvo, ka esot pārkāpts LESD 107. panta 3. punkts, jo atbalsta saderīgums ar iekšējo tirgu Komisijas lēmumā esot novērtēts kļūdaini.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2016. gada 25. aprīlī – *Make up for ever*/EUIPO – *L'Oréal* (“MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL”)

(Lieta T-185/16)

(2016/C 243/39)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Make up for ever SA* (Parīze, Francija) (pārstāvis – C. Caron, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: *L'Oréal* (Parīze, Francija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 371 341

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 5. februāra lēmums lietā R 3222/2014 –5

Prasītājas prasījumi:

— atzīt Eiropas Savienības daļēji grafiskas preču zīmes “MAKE UP FOR EVER PROFESSIONAL” Nr. 3 371 341 spēkā esamību attiecībā uz visām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem;

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

- ja nepieciešams, nodot lietu atpakaļ *EUIPO* izskatīšanai;
- piespriest sabiedrībai *L'Oréal* atļūdzināt izdevumus, kas radušies procesā *EUIPO* Anulēšanas nodaļā, *EUIPO* Apelācijas padomē un tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik/*EUIPO* - Viña y Bodega Botalcura (“LITU”)**(Lieta T-187/16)**

(2016/C 243/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Anton Riemerschmid Weinbrenneri und Likörfabrik GmbH & Co. KG (Erđing, Vācija) (pārstāvis – P. Koch Moreno, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece: Viña y Bodega Botalcura SA (Las Condes, Čīle)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībiece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “LITU” – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 684 833

Process *EUIPO*: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas otrās padomes 2016. gada 9. februāra lēmums lietā R 719/2015-2

Prasītājas prasījumi:

- pasludināt spriedumu, ar kuru tiktu apmierināta prasība, pilnībā atceļot apstrīdēto lēmumu;
- uzdot noraidīt Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “LITU” reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām precēm;
- piespriest atbildētājam un/vai otram lietas dalībniekam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 22. aprīlī – *Andrea Incontri*/EUIPO – *HigicoL* (“ANDREA INCONTRI”)**(Lieta T-197/16)**

(2016/C 243/41)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Andrea Incontri Srl* (Milāna, Itālija) (pārstāvji – *A. Perani* un *J. Graffer*, lawyers)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *HigicoL, SA* (*Baguim do monte*, Portugāle)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ANDREA INCONTRI” – reģistrācijas pieteikums Nr. 10 985 323

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 25. februāra lēmums lietā R 146/2015–4

Prasītājas prasījumi:

- pilnībā atcelt apstrīdēto lēmumu;
- līdz ar to pilnībā akceptēt Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 10 985 323 “ANDREA INCONTRI”;
- piespriest pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī izdevumus EUIPO iebildumu un apelācijas procesā.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. aprīlī – *Ranocchia*/ERCEA**(Lieta T-208/16)**

(2016/C 243/42)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībniekiPrasītājs: *Graziano Ranocchia* (Roma, Itālija) (pārstāvis – *C. Intino*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Pētniecības padomes izpildaģentūra (ERCEA) (Brisele, Beļģija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt ERCEA Pārsūdzības komitejas [Redress Committee] 2016. gada 26. februāra lēmumu Ref. Ares (2016)1020667 – 29/02/2016, kas ir pieņemts pēc 2016. gada 22. decembrī iesniegtās formālās pārsūdzības par profesora José Labastida 2015. gada 17. decembra novērtējuma vēstuli Ref. Ares (2015)5922529;
- atcelt profesora José Labastida 2015. gada 17. decembra novērtējuma vēstuli Ref. Ares (2015)5922529 un ar minētajiem dokumentiem saistītos dokumentus, tostarp to projektu sarakstu, ko ir apstiprinājis ERC-Cog-2015 panelis SH5 – Kultūras un kultūras produktu izveide un ko ERCEA darīja zināmu ar 2016. gada 12. februāra paziņojumu presei;
- atcelt visus iepriekšējos, vēlākos un saistītos tiesību aktus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatošanai prasītājs norāda uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, ņemot vērā nolēmuma acīmredzami nesaprātīgo raksturu, faktu sagrozīšanu, no kuras izriet priekšlikuma neapstiprināšana, kā arī ERCEA tiesiskā regulējuma par priekšlikumu novērtēšanu pārkāpumu.

Atlases procedūrās esot pieļautas kļūdas gan no objektīvā, gan subjektīvā viedokļa.

Runājot par pirmo aspektu, tiek norādīts uz atsevišķu komisāru vērtējumu (kas ir ļoti pozitīvi) un kopējā galīgā lēmuma (priekšlikuma noraidījums) pilnīgu neatbilstību, kā arī uz nepareizu novērtēšanas kritēriju piemērošanu.

Runājot par otro aspektu, prasītājs uzsver, ka akti un fakti bija atspoguļoti maldinoši, tāpēc priekšlikums netika apstiprināts. Īpaši tiek likts uzsvars uz nepareizu "izcilības" kritēriju noraidījumu novērtēšanas nolūkos.

Prasība, kas celta 2016. gada 5. maijā – Lukash/Padome**(Lieta T-210/16)**

(2016/C 243/43)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Olena Lukash (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – M. Cessieux, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

- atzīt Olena Lukash prasību par pieņemamu;
- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl tas attiecas uz prasītāju;

- atcelt sekojošos lēmumus un regulu, ar kuriem pagarina ierobežojošos pasākumus, kas noteikti ar Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP, aktualizējot pamatus, proti:
 - Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu 2015/364/KĀDP,
 - Padomes 2015. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 2015/357,
 - Padomes 2015. gada 5. jūnija Lēmumu 2015/876/KĀDP,
 - Padomes 2015. gada 5. jūnija Regulu (ES) Nr. 2015/869,
 - Padomes 2016. gada 4. marta Lēmumu 2016/318/KĀDP,
 - Padomes 2016. gada 4. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, piemērojot Vispārējās tiesas Reglamenta 87. un 91. pantu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots tiesību uz aizstāvību un tiesību uz efektīvu tiesību aizsardzību pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvota to kritēriju neievērošana, kuri ir izklāstīti Lēmuma 2014/119/KĀDP 1. pantā, atkārtoti Regulas (ES) Nr. 208/2014 preambulas 4. apsvērumā, Lēmuma 2015/364/KĀDP preambulas 3. apsvērumā, atkārtoti Regulas (ES) Nr. 2015/357 preambulas 2. apsvērumā, Lēmuma 2015/876/KĀDP preambulas 4. apsvērumā, atkārtoti Regulas (ES) Nr. 2015/357 preambulas 3. apsvērumā, Lēmuma 2016/318/KĀDP preambulas 4. apsvērumā, atkārtoti Regulas (ES) Nr. 2015/357 preambulas 2. apsvērumā.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka Padome ir pieļāvusi kļūdu faktos.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots acīmredzams prasītājas īpašumtiesību aizskārums.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – *El Corte Inglés/EUIPO* — *Elho Business & Sport* (“FRee STyLe”)

(Lieta T-212/16)

(2016/C 243/44)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *El Corte Inglés, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvis – *J. Rivas Zurdo*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Elho Business & Sport Vertriebs GmbH* (Minhene, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "Free STyLe" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 10 317 642

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 12. februāra lēmums lietā R 377/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar tās 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, pārkāpums;
- konfliktējošo preču zīmju līdzāspastāvēšana ar citiem apzīmējumiem, kas ietver vārdus "FREE STYLE";
- Apelācijas padome savā lēmumā neesot izpildījusi pienākumu noraidīt pierādījumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi pēc Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. un 2. punktā šim nolūkam paredzētā termiņa beigām.

Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – El Corte Inglés/EUIPO — Elho Business & Sport ("FREE STYLE")

(Lieta T-213/16)

(2016/C 243/45)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: El Corte Inglés, SA (Madride, Spānija) (pārstāvis – J. Rivas Zurdo, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Elho Business & Sport Vertriebs GmbH (Minhene, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "FREE STYLE" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 4 761 731

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 12. februāra lēmums lietā R 387/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest lietas dalībniekam vai dalībniekiem, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-212/16 *El Corte Inglés/EUIPO – Elho Business & Sport* ("Free STyLe").

**Prasība, kas celta 2016. gada 11. maijā – *Vignerons de la Méditerranée/EUIPO – Bodegas Grupo Yllera*
("LE VAL FRANCE")**

(Lieta T-216/16)

(2016/C 243/46)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vignerons de la Méditerranée (Narbonne, Francija) (pārstāvis – M. Karsenty Ricard, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Bodegas Grupo Yllera SL (Rueda, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "LE VAL FRANCE" – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 162 921

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 2. marta lēmums lietā R 427/2015–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt iebildumus Nr. B 2 307 737, ko sabiedrība *Bodegas Grupo Yllera SL* ir izteikusi pret sabiedrības *Vignerons de la Méditerranée* Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 12 162 921
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – Haverkamp/EUIPO - Sissel (“Paklājs”)**(Lieta T-227/16)**

(2016/C 243/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Reinhard Haverkamp (Kindberg, Austrija) (pārstāvis – A. Waldenberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašnieks: prasītājs

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: dizainparauga “Paklājs” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. DM/072187–0001, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 26. februāra lēmums lietā R 2618/2014–3

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas ir radušies prasības tiesvedībā, kā arī izdevumus EUIPO apelācijas un spēkā neesamības atzīšanas procesā.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – Haverkamp/EUIPO – Sissel (Oļu pludmales virsmas musturs)**(Lieta T-228/16)**

(2016/C 243/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Reinhard Haverkamp (Kindberg, Austrija) (pārstāvis – A. Waldenberger, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece: Sissel GmbH (Bad Dürkheim, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus dizainparauga īpašnieks: prasītājs

Attiecīgais strīdus dizainparaugs: dizainparauga "Oļu pludmales virsmas musturs" starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – starptautiska reģistrācija Nr. DM/072198–0001, ko attiecina uz Eiropas Savienību

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas trešās padomes 2016. gada 26. februāra lēmums lietā R 2619/2014–3

Prasītāja prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī procesā EUIPO Apelācijas padomē un spēkā neesamības atzīšanas procesā radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 6/2002 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 6/2002 6. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-3/15 Frieberger un Vallin/Komisija 2016. gada 12. maijā iesniedza Eiropas Komisija

(Lieta T-232/16 P)

(2016/C 243/49)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji – G. Berscheid un G. Gattinara)

Pārējie lietas dalībnieki: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Beļģija) un Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Beļģija)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-3/15, Frieberger un Vallin/Komisija, ciktāl Civildienesta tiesa ir uzskatījusi par pamatotu prasības ceturto pamatu;
- attiecībā uz tiesvedību pirmajā instancē, ciktāl Civildienesta tiesa uzskatītu, ka tiesvedības stadija ļauj taisīt galīgo spriedumu, noraidīt prasību kā nepamatotu un piespriest prasītājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;
- attiecībā uz apelācijas tiesvedību nolemt ka katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza piecus pamatus.

1. Pirmais pamats ir par pirmajā instancē izvirzīto argumentu sagrozīšanu, kā arī par aizlieguma lemt *ultra petita* pārkāpumu.
2. Otrais pamats ir par kļūdu Civildienesta noteikumu XIII pielikuma 26. panta 5. punkta interpretācijā.
3. Trešais pamats ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot pensijas tiesību pārņemšanas jēdzienu atbilstoši Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punktam.
4. Ceturtais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi.
5. Piektais pamats ir par vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-60/15 Ruiz Molina/ITSB 2016. gada 12. maijā iesniedza José Luis Ruiz Molina

(Lieta T-233/16 P)

(2016/C 243/50)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: José Luis Ruiz Molina (San Juan de Alicante, Spānija) (pārstāvji – N. Lhoest un S. Michiels, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Civildienesta tiesas 2016. gada 2. marta spriedumu lietā F-60/15;
- piespriest atbildētājam apelācijas instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Eiropas Savienības Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 8. panta pirmās daļas pārkāpums.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots 2011. gada 15. septembra sprieduma lietā F-102/09 *Bennett u.c./ITSB*, EU:F:2011:138, *res judicata* spēka pārkāpums.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK ar UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatnolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.), ar kuru ir īstenots Pamatnolīgums par darba līgumiem uz noteiktu laiku, ko 1999. gada 18. martā savā starpā noslēdza vispārējās starpprofesionālās organizācijas, kā arī starptautiskajās sociālajās tiesībās par darbvietu stabilitāti iedibinātu principu un standartu pārkāpums.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pārsūdzētā sprieduma pamatojuma neesamība.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 9. maijā – Meissen Keramik/EUIPO – Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen (“Meissen”)

(Lieta T-234/16)

(2016/C 243/51)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Meissen Keramik GmbH (Meißen, Vācija) (pārstāvji – M. Vohwinkel un M. Bagh, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH (Meißen, Vācija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Meissen” –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 743 663

Process EUIPO: atcelšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2016. gada 8. marta lēmums lietās R 2620/2014–4 un R 2622/2014–4

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tas prasītājai ir nelabvēlīgs, t.i., ciktāl ir noraidīta pieteikuma par atcelšanu iesniedzējas un prasītājas šajā lietā apelācijas sūdzība un ciktāl turklāt, pamatojoties uz preču zīmes īpašnieces apelācijas sūdzību, ir atcelts apstrīdētais Anulēšanas nodaļas lēmums un šajā ziņā ir noraidīts arī pieteikums par atcelšanu;
- ciktāl Vispārējā tiesa ir tiesīga veikt grozījumus, Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 3 743 663 pilnībā atzīt par spēkā neesošu; pretējā gadījumā vai attiecīgi pārējā daļā nodot lietu atpakaļ birojam;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 10. maijā – Biogena Naturprodukte/EUIPO (“ZUM wohl”)

(Lieta T-236/16)

(2016/C 243/52)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Biogena Naturprodukte GmbH & Co KG (Zalcburga, Austrija) (pārstāve –I. Schiffer, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “ZUM wohl” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 666 871

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 23. februāra lēmums lietā R 1982/2015–1

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- konstatēt, ka ar numuru KPZ 013 666 871 reģistrācijai pieteiktais apzīmējums ir pilnā apmērā reģistrējams kā Kopienas preču zīme attiecībā uz 2015. gada 23. janvāra reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 30., 32. un 43. klasē;
- piespriest EUIPO atlīdzināt visus izdevumus, kas reģistrācijas pieteikuma iesniedzējai ir radušies reģistrācijas procesā;
- piespriest EUIPO atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums;

Prasība, kas celta 2016. gada 12. maijā – *Polskie Zdroje*/EUIPO (“perlage”)

(Lieta T-239/16)

(2016/C 243/53)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Polskie Zdroje sp.z o.o. sp.k.* (Varšava, Polija) (pārstāvis – T. Gawrylczyk, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “perlage” – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 472 899

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 16. marta lēmums lietā R 1129/2015–5

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 18. maijā – *Freddo*/EUIPO – *Freddo Freddo* (“Freggo”)

(Lieta T-243/16)

(2016/C 243/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Freddo SA (Buenosaires, Argentīna) (pārstāvji – *S. Malynicz, QC, K. Gilbert, G. Lodge, Solicitors*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Freddo Freddo, SL (Madride, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Freggo” – reģistrācijas pieteikums Nr. 7 606 064

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2016. gada 17. februāra lēmums lietā R 919/2015–2

Prasītājas prasījumi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO (un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei, ja tā iestātos lietā) segt savus un atlidzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2016. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome**(Lieta T-244/16)**

(2016/C 243/55)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Viktor Fedorovych Yanukovych (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Eiropas Savienības Padomes 2016. gada 4. marta Lēmumu (KĀDP) 2016/318, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 76. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2016. gada 4. marta Īstenošanas regulu (ES) 2016/311, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016, L 60, 1. lpp.), jo ar to netiek atsaukta Regula Nr. 208/2014, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padomei (turpmāk tekstā – “Padome”) nebija atbilstoša juridiskā pamata apstrīdētajiem pasākumiem. Pirmkārt, apstrīdētie pasākumi neatbilda nosacījumiem, kas ļautu Padomei atsaukties uz LES 29. pantu, tostarp: (i) Padomes skaidri izvirzītie mērķi (nostiprināt tiesiskumu un cilvēktiesību ievērošanu Ukrainā) ir vienīgi nekonkrēti apgalvojumi, kas nevar tikt pamatoti uzskatīti par derīgu pamatu šiem pasākumiem; (ii) pamatam, uz ko Padome vēlas atsaukties, nav jebkādas pietiekamas saiknes ar atbilstošu tiesas kontroles līmeni, kāds tiek prasīts šādos apstākļos; un (iii) ierobežojošo pasākumu noteikšana attiecībā uz prasītāju patiesībā atbalsta un leģitimizē Ukrainas jaunā režīma darbību, kas pats par sevi apdraud tiesisko noteiktību un tiesiskumu, ir pretrunā cilvēktiesībām un piemērots sistemātiskiem cilvēktiesību pārkāpumiem. Otrkārt, neesot bijuši izpildīti nosacījumi, kas ļauj atsaukties uz LESD 215. pantu, jo neesot bijis pieņemts derīgs lēmums saskaņā ar LES V sadaļas 2. nodaļu. Treškārt, neesot bijusi pietiekama saikne, lai attiecībā pret prasītāju varētu atsaukties uz LESD 215. pantu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot nepareizi izmantojusi pilnvaras. Patiesais iemesls, kāpēc Padome īstenoja apstrīdētos pasākumus, būtībā esot bijuši centieni iegūt pastāvošā Ukrainas režīma labvēlību (lai Ukraina veidotu ciešākas saiknes ar Eiropas Savienību), un nevis šo pasākumu mērķi/pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome nenorādīja pamatojumu. Apstrīdētajos pasākumos norādītais “pamatojums” prasītāja iekļaušanai esot balstīts uz stereotipiem, neesot atbilstošs un pietiekami individualizēts (papildus tam, ka tas esot kļūdainš).
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilstot kritērijiem, kādi norādīti personas iekļaušanai sarakstā attiecīgajā laikā.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, iekļaujot prasītāju apstrīdētajos pasākumos. Ar prasītāja atkārtotu iekļaušanu, neskatoties uz acīmredzamo plaisu starp “pamatojumu” un atbilstošajiem iekļaušanas kritērijiem, Padome esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka neesot tikušas ievērotas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai ka viņam esot tikusi liegta efektīva tiesību aizsardzība tiesā. Cita starpā Padome neesot atbilstoši apspriedusies ar prasītāju pirms viņa atkārtotas iekļaušanas, un prasītājam neesot tikusi dota taisnīga vai objektīva iespēja labot kļūdas vai iesniegt informāciju, kas attiecas uz viņa personīgo situāciju.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka esot pārkāptas prasītāja tiesības uz īpašumu, kas ir paredzētas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punktā, ciktāl cita starpā ierobežojošie pasākumi esot šo tiesību nepamatots un nesamērīgs ierobežojums, jo *inter alia*: (i) nekas neliek domāt, ka prasītāja it kā nelikumīgi izšķērdētie naudas līdzekļi esot tikusi pārskaitīti ārpus Ukrainas, un (ii) nav ne nepieciešams, ne atbilstoši iesaldēt visus prasītāja aktīvus, ņemot vērā, ka Ukrainas iestādes tagad esot aprēķinājušas zaudējumus, par kuru atgūšanu it kā esot ierosinātas krimināllietas pret prasītāju.

Prasība, kas celta 2016. gada 13. maijā – Yanukovych/Padome

(Lieta T-245/16)

(2016/C 243/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Oleksandr Viktorovych Yanukovych (Doņecka, Ukraina) (pārstāvis – T. Beazley, QC)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes 2016. gada 4. marta Lēmumu (KĀDP) 2016/318, ar ko groza Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016 L 60, 76. lpp.), ciktāl tas attiecas uz prasītāju;
- atcelt Padomes 2016. gada 4. marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2016/311, ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2016 L 60, 1. lpp.), jo ar to netiek atsaukta Regula Nr. 208/2014, ciktāl tā attiecas uz prasītāju;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza septiņus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Eiropas Savienības Padome (turpmāk tekstā – “Padome”) nav norādījusi atbilstošu apstrīdēto pasākumu tiesisko pamatu. Ar šo pamatu – tāpat kā ar pārējiem pamatiem – tiek apgalvots sekojošais. Apstrīdētie pasākumi neatbilstot nosacījumiem, lai Padome tos varētu pamatot ar LES 29. pantu. Šie apstrīdētie pasākumi neatbilstot Padomes Lēmumā (KĀDP) 2016/318 (tiesiskuma princips un cilvēktiesību aizsardzība Ukrainā) skaidri nosauktajiem mērķiem. Proti, ar apstrīdētajiem pasākumiem esot pārkāpts tiesiskuma princips un cilvēktiesības, jo ar tiem tiekot atbalstīts režīms, par kuru nav zināms, ka tas ievērotu cilvēktiesības vai tiesiskuma principu. Padome nevarot pienācīgi balstīties uz Ukrainas ģenerāladvokāta vai tiesu nolēmumiem, jo tie neesot ne neatkarīgi, ne objektīvi, bet gan drīzāk tos ir politiski ietekmējis pašreizējais Ukrainas režīms. Ukrainas iestādes esot vairākkārt pārkāpušas nevainīguma prezumpciju, uz kuru prasītājs varot atsaukties.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot ļaunprātīgi izmantojusi savas pilnvaras. Patiesais mērķis, ko Padome vēlas panākt ar apstrīdēto pasākumu īstenošanu, joprojām esot iegūt pašreizējā Ukrainas režīma labvēlību un palielināt savu politisko ietekmi uz to, kas neesot atbilstoša attiecīgo pilnvaru izmantošana.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Padome neesot norādījusi pienācīgu un pietiekamu pamatojumu, bet tikai izdarījusi tipiskus un neprecīzus konstatējumus.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka prasītājs neatbilstot noteiktajiem kritērijiem, lai tiktu iekļauts sarakstā attiecīgajā brīdī. Ziņas, uz kurām pamatojās Padome, nebija pietiekami drošs faktiskais pamats, lai prasītāju iekļautu sarakstā.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Padome esot pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, nosakot attiecībā uz prasītāju apstrīdētos pasākumus. Padomei neesot konkrētu, ar faktiem pamatotu un konsekventu pierādījumu, kas pamatotu apstrīdētos pasākumus, un tā neesot pietiekami stingri pārbaudījusi tās rīcībā esošo ierobežoto informāciju.
 6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību un/vai viņam ir liegtas tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Padome tostarp nav atbilstoši uzklusējusi prasītāju pirms apstrīdēto pasākumu pieņemšanas, un prasītājam nav tikusi dota atbilstoša un taisnīga iespēja labot kļūdas vai sniegt atbilstošu informāciju.
 7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja īpašuma tiesības Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. panta 1. punkta izpratnē.
-

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2016. gada 5. aprīlī – ZZ/EIB

(Lieta F-19/16)

(2016/C 243/57)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji – A. Senes un L. Payot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Strīda priekšmets un apraksts

Atlīdzināt prasītājam apgalvoto pensijas tiesību zaudējumu, pieskaitot procentus, vai pakārtoti atjaunot pensijas tiesības, pieskaitot procentus, ko viņa ir šķietami zaudējusi valsts sistēmā, šīs tiesības nododot atbildētājas pensiju shēmai

Prasītājas prasījumi:

- piespriest Eiropas Investīciju bankai atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam ir ticis nodarīts, viņai zaudējot pensijas tiesības EUR 55 641,17 apmērā, un uzkrātos procentus, kas ir aprēķināti atbilstoši piemērojamajai likmei ar atpakaļejošu spēku, tā it kā viņas *Istituto Nazionale della Previdenza Sociale* uzkrāto pensijas tiesību sākotnējā nodošana būtu tikusi veikta pilnā apmērā, kad tika iesniegts sākotnējais pieteikums par tiesību nodošanu;
 - pakārtoti piespriest EIB nekavējoties ZZ atgriezt pensijas mēnešus, [kuru vērtība naudas izteiksmē ir] EUR 55 641,17, pieskaitot uzkrātos procentus, kas ir aprēķināti atbilstoši piemērojamajai likmei ar atpakaļejošu spēku, tā it kā viņas *Istituto Nazionale della Previdenza Sociale* uzkrāto pensijas tiesību sākotnējā nodošana būtu tikusi veikta pilnā apmērā. Šajā gadījumā tiek ieteikts aprēķinu veikt saskaņā ar EIB darbinieku pensijas shēmas noteikumu 71. panta 1. punkta 1. apakšpunktu;
 - piespriest EIB veikt jebkādus turpmākus maksājumus, kas Vispārējās tiesas ieskatā būtu taisnīgi;
 - piespriest EIB atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus, kas ir novērtēti EUR 3 000 apmērā.
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV